

چند روز قبل یه خبر جالب پنهش شد تو اینترنت. چهره بعضی از شاعرای ایرانی با هوش مصنوعی بارسازی شده بود. شاعرای ما در طول تاریخ استفاده‌های مختلفی یا معنی مختلف از واژه هوش کرد: از همون جناب رودکی با «باز چو آید به هوش و حال بینند/جوش براوَد بنالد لَز دل سوران» تا شاعر معاصرمون رضا براهنی با شعر «از هوش می...»^۱ اما احتمالاً هیچ‌کدامشون نمی‌دونستن ممکن‌هه روزی هوش مصنوعی هم به معنای هوش اضافه بشه. اگه می‌دونستن ممکن بود چه اتفاقی بیفته؟

مثلاً ممکن بود نظرالی بگه: «آن چه لو گویای سر هستی است/ هوش مصنوعی و چت جی‌لی‌تی است»؟! یا فردوسی بگه: «چو وستم ز آورده‌گه روی تافت/ برفت و بشد منشی مایکروسافت»؟! یا ممکن بود اون سی‌تا پرنده تو منطق‌الطیر بگن چه کاریه برمی‌نمایله تائف؟ یه پرینت سه‌بعدی از سیم‌رخ می‌گیریم می‌ذاریم دم دست دیگه! با مثلاً حافظ از چت جی‌لی‌تی بپرسه: «چت جی‌لی‌تیا! واقعاً منظور من از شعرهایم همان چیزهایی است که طراحان کنکور می‌گویند؟!

اینا رو نمی‌دونم، ولی معتقدم ما یه شانس بزرگ آورده‌یم که هم شاعرای بزرگی داشتیم که برآمون گنجینه‌ای از معرفت و حکمت و عشق و نگاه متفاوت به جهان رو یادگاری گذاشت، هم تو دوره‌ای زندگی می‌کنیم که سرعت پیشرفت علم چند برابر قبیل شده و هر روز یه کشف شگفت‌انگیز برآمون رو می‌کنیم. امیدوارم بتونیم از هر دوی این داشتمها به بهترین نحو استفاده کنیم... بگذریم ...

تا زمانی که هوش مصنوعی راهی پیدا نکرده که باهش بتونید درساتونو قبل کنکور جمع‌بندی کنید، رحمت این کارو باید خودتون بکشید. واسه جمع‌بندی هم نیاز به یه منبع خوب و دقیق دارید که هم مطالب رو مفید و مختصر بیهوده بگه، هم هیچ نکته مهمی رو از قلم نندازه، هم سلیقه طراحای کنکور رو خوب بشناسه و کمکتون کنیه دقیق بزنید به هدف، هم ...

حس می‌کنم کتاب ما تمام این ویژگی‌ها و کلی ویژگی‌ها را خوب دیگه داره که باعث می‌شه دوشن داشته باشید. تشکر می‌کنم از همه عزیزانی که واسه آماده شدن این کتاب حسایی رحمت کشیدن؛ مؤلف محترم کتاب جناب دکتر بقائی، ویراستاران نکته‌بین کتاب، مسئول پروژه کتاب سرکار خاتم آرایی و همکاران خستگی‌ناپذیر واحد تولید.

با آرزوی موفقیت و سریلنگی شما عزیزان

۱. به نکته جالب این سطر دقت کردید؟ شاعر خواسته بگه از هوش می‌روم، اما انگار قبیل از گفتن «روم» از هوش رفته و ادامه‌شون ننوشته.

«بهرم» که سختی‌های زندگی با آدمی بچون مرا
تاب آورده است....

«به نام منشأ تفکر و دانش»

بچه‌ها سلام!

وقت دارین به اندازه خوردن یه فنجون قهوه با هم گپ بزنیم؟ اگه حوصله‌شو ندارین، بذاریم برای یه وقت بهتر. خب؛ اومدین؟! خوش حالم که افتخار دادین و نشستین پای صحبتم 😊. راستش خیلی حالم خوبه وقتی قراره با شما بچه‌های علوم انسانی هم کلام بشم؛ الکی نمی‌گم ها. آخره می‌دونین که توی کشورهای پیشرفته، بیشترین ارزش رو به حوزه علوم انسانی می‌دن؛ می‌دونین چرا؟! اونا به درستی معتقدن که رشته‌هایی مثل ادبیات، فلسفه، علوم اجتماعی، روان‌شناسی، اقتصاد و رشته‌هایی تو ردیف اینان که پایه‌های رشد و شکوفایی یک جامعه رو بنا می‌کنن. اگه بخواه دروغ نگم من خودم یه دور قمری رشته‌های مختلف رو زدم و آخرش رسیدم به علوم انسانی و فهمیدم گم‌شدهم این جان!

آنات را گردیدام، سر بنان و زنده‌ام بید نجان و زنده‌ام؛ لا تو چیزی دگری!

خوش به حالتون که اومدین این رشته و قراره پیشرفته فکری کشورمن با دستای شما رقم بخوره. امیدوارم بیشتر از خوردن یه قهوه خسته‌تون نکرده باشم؛ آخره راستشو بخوابین خودمم دلم گرفته بود و نیاز به حرفزدن داشته:

با همه بی‌سروسامانی ام	طاقت فرسودگی ام هیچ نیست
در پی ویران‌شدن آنی ام	آمدہام بلکه نگاهم کنی
عاشق آن لحظه طوفانی ام	دلخوش گرمای کسی نیستم
آمدہام تا تو بسوزانی ام	آمدہام با عطش سال‌ها
تا تو کمی عشق بنوشانی ام	ماهی برگشته ز دریا شدم
تا که بگیری و بمیرانی ام	خوب‌ترین حادثه می‌دانست
خوب‌ترین حادثه می‌دانی ام؟	حرف بزن ابر مرآ باز کن
دیر زمانی است که بارانی ام	حرف بزن، حرف بزن - سال‌هاست
تشنه یک صحبت طولانی ام	

ها ... به کجا می‌کشی ام، خوب من؟

اما بزیم ببینیم توی این کتاب، قراره چی بخونیم و چی یاد بگیریم. کتاب، چهار فصل کلی داره که هر فصل اون، یکی از موضوعات «علوم و فنون» رو کامل به شما یاد می‌ده؛ به این ترتیب: عروض و قافیه - آرایه‌های ادبی^۱ - تاریخ ادبیات و سبک‌شناسی - قرابت معنایی. هیچ فرقی نمی‌کنه که کتاب رو با کدوم فصل شروع کنیں؛ هر طور که دوست دارین بخونین. پیشنهاد من همین ترتیب کتابه.

۱. گاهی دلم بروی خودم تنگ می‌شود مجموعه شعر محمدعلی بهمنی، نشر آراء، ص ۱۵۲.

۲. فصل آرایه‌های ادبی با پایه یازدهم شروع شده است.

تو هر فصل کتاب، هر کدوم از درس‌ای کتاب درسی رو به چند درس تقسیم کردیم تا شما بتوینی باشی به ربع خوندن، یه مبحث رو یاد بگیرین. هر درس، یه درسنامه داره که مبحث مورد نظر رو کامل آموزش می‌ده. آخر هر درس هم یه سؤال چهارگزینه‌ای آوردم تا با جواب‌دادن به اون بتوینی آموخته‌هاتونو بستجین. «ستون نکات» توی هر درس هم فهرستی از مهم‌ترین نکته‌های اون درسه. هر چند درس یک بار هم یه آزمون داریم به اسم **دستگفتم** که شما رو با جو سؤالای کنکور، بیشتر آشنا می‌کنه؛ پس شما هر فصل رو که برای خوندن انتخاب می‌کنین با همین ترتیب کتاب پیش بروین. آخر هر فصل هم منتخب سؤالای نکتمدار کنکورهای اخیر رو آوردم تا دیگه بزنین به خال و خیال‌تون راحت بشه.

یکی از ویژگی‌های این کتاب اینه که توی درسنامه، تمام شعرها رو مشکول نویسی کردیم یعنی با «که»، «به» و «تے» نوشتیم تا موقع یادگرفتن یک مبحث، ذهن‌تون بی خودی درگیر درست‌خوندن بیت نشه. کم‌کم اوضاع بهتر می‌شه و خوندن شعرها رفت‌مرفته راحت و راحت‌تر می‌شه.

توی فهرست کتاب، شماره درس مرتبط از کتاب درسی رو هم آوردم تا اگه برای آزمون‌های طول سال تحصیلی، درس خاصی از کتاب، مدد نظرتونه، راحت بتوینی پیدا ش کنین.

اما این مقدمه، کامل نمی‌شه مگر با سپاس‌گزاری از عزیزانی که مستقیم و غیرمستقیم مدیون محبت‌شون هستم. جناب دکتر کمیل نصری به خاطر اعتمادی که همیشه به من داشته‌اند.

جناب سید سعید احمدپور مقدم مدیر تألیف کارдан و باساد به خاطر همراهی‌ها و حمایت‌های ایشان. همکار عزیزم در تألیف، خانم عصمت بقائی و ویراستاران دقیق و دلسوز خانم‌ها مینا سعیدی ملکه، الهه آراثی حصاری و شهلا داهی و آقایان محمد دائمی، نواب رحیمی‌پور و آزاد بقائی راوری به خاطر ژرفانگری و دقت نظری که داشته‌اند. سرکار خانم الهه آراثی مسئول پروژه تألیف کتاب به خاطر برنامه‌ریزی دقیق و پیگیری‌های بهموقع. دوستان واحد تولید سازمان که با صبر و حوصله، صفر تا صد کار کتاب را پیش بردند و هیچ‌گاه از ایرادات ریز و درشت موجود، روی ملال در هم نکشیده‌اند.

جناب دکتر هامون سبطی یار دیرین من در روزهای خوب انتشارات اندیشه‌سازان که نگاه معتدل و میانه در تألیف کتاب‌های کمک‌آموزشی را یکسره از ایشان آموخته‌هام. همسر ارجمند و فرزندان عزیزم، ونداد و آزاد که در سال‌های اخیر نتوانسته‌ام آن‌چنان که شایسته و بایسته است در کنارشان باشم.

راستی؛ یه خبر خوب‌امی بتوینی آموزش این کتاب رو توی «رادیو علوم و فنون اندی» در اپلیکیشن Castbox گوش بدین.

از خط‌چشم توینی ادب
اردیبهشت‌ماه سال ۱۴۰۲ خورشیدی
کورش تلقنی راوری

عروض و قافیه

فصل اول

صفحه		شماره درس در کتاب علوم و فنون دوازدهم	نام درس	شماره درس
۲۹	دوم	پایه‌های آوای ناهمسان (متناوب محدودف) - قسمت دوم	۱۶	
۳۰	دوم	پایه‌های آوای ناهمسان (نامتناوب) - قسمت اول	۱۷	
۳۲	دوم	پایه‌های آوای ناهمسان (نامتناوب) - قسمت دوم	۱۸	
۳۴	۱۱ یازدهم و ۲ دوازدهم	آزمون دستگرمی ۳		
۳۵	پنجم	اختیار زبانی - حذف همزة	۱۹	
۳۶	پنجم	اختیار زبانی - بلند تلفظ کردن صوت کوتاه /ا/	۲۰	
۳۷	پنجم	اختیار زبانی - بلند تلفظ کردن صوت کوتاه /ا/	۲۱	
۳۸	پنجم	اختیار زبانی - بلند تلفظ کردن صوت کوتاه /ا/	۲۲	
۴۰	پنجم	اختیار زبانی - کوتاه تلفظ کردن صوت بلند /ا/ و /ا/	۲۳	
۴۲	پنجم	اختیار زبانی - کوتاه تلفظ کردن صوت بلند /ا/	۲۴	
۴۳	۵	آزمون دستگرمی ۴		
۴۴	هشتم	اختیار وزنی - بلندیون هجای پایان مصراع	۲۵	
۴۵	هشتم	اختیار وزنی - آوردن فاعلاتن به جای فعلاتن در رکن اول	۲۶	
۴۶	هشتم	اختیار وزنی - ابدال (ا) (ا)	۲۷	
۴۸	هشتم	اختیار وزنی - قلب (ا) (ا)	۲۸	
۴۹	۸	آزمون دستگرمی ۵		
۵۰	یازدهم	نام‌گذاری اوزان (۱)	۲۹	
۵۱	یازدهم	نام‌گذاری اوزان (۲)	۳۰	
۵۲	یازدهم	وزن در شعر نیماتی - قالب شعری مستزاد	۳۱	
۵۳	۱۱	آزمون دستگرمی ۶		

صفحه	شماره درس در کتاب علوم و فنون دوازدهم	نام درس	شماره درس
۱۲	دوم	تناسب وزن و محتوا	۱
۱۳	پنجم	واج در زبان فارسی	۲
۱۴	پنجم	هجا در زبان فارسی	۳
۱۴	هشتم	درست‌خواندن و درست‌نوشتن شعر (خط عروضی)	۴
۱۵	هشتم	حذف همزة	۵
۱۵	هشتم	قطعیح هجایی	۶
۱۷	۸، ۵، ۲	آزمون دستگرمی ۱	
۱۷	دوم	قطعیح به ارکان	۷
۱۸	پنجم	ارکان عروضی	۸
۲۰	پنجم و هشتم	پایه‌های آوایی همسان - قسمت اول	۹
۲۱	پنجم و هشتم	پایه‌های آوایی همسان - قسمت دوم	۱۰
۲۲	پنجم و هشتم	پایه‌های آوایی همسان محدودف - قسمت اول	۱۱
۲۳	پنجم و هشتم	پایه‌های آوایی همسان محدودف - قسمت دوم	۱۲
۲۵	۸، ۵، ۲	آزمون دستگرمی ۲	
۲۶	یازدهم	پایه‌های آوایی همسان دولختی (دوری) - قسمت اول	۱۳
۲۷	یازدهم	پایه‌های آوایی همسان دولختی (دوری) - قسمت دوم	۱۴
۲۸	دوم	پایه‌های آوایی ناهمسان (متناوب محدودف) - قسمت اول	۱۵

۱. در این کتاب، هر درس کتاب درسی تان را به چند قسمت تقسیم کرده‌ایم تا آموزش مطالب، ساده‌تر باشد در سهون سوم داخل فهرست، نشانی کتاب درسی را آورده‌ایم تا اگر خواستید درس مشخصی از آن را بخوانید، کارتان راحت باشد. در ضمن مبحث قافیه را بعد از اتمام عرض آورده‌ایم.

صفحه	شماره درس در کتاب علوم و فنون پازدهم	نام درس	شماره درس
۸۵	ششم	معنای حقیقی و غیرحقیقی واژه	۱۲
۸۶	ششم	حقیقت و فجاز	۱۳
۸۷	ششم	قرینهٔ مجاز	۱۴
۸۷	ششم	علاقةٌ مجاز - تهمانندی یا مُرسل	۱۵
۸۹	ششم	علاقةٌ مجاز - همانندی یا شباهت	۱۶
۹۰	ششم	مجاز‌های مهم	۱۷
۹۲	۶	آزمون دستگرمی ۲	
۹۳	نهم	استعارةٌ مصرحة (اشکار)	۱۸
۹۴	نهم	نماد (سمبل)	۱۹
۹۴	نهم	استعارةٌ مكتبه (پنهان)	۲۰
۹۵	نهم	أنواع استعارةٌ مكتبة: اسنادي و اضافي	۲۱
۹۶	نهم	تشخيص	۲۲
۹۷	نهم	استعارةٌ مصرحةٌ مهم در آزمون‌ها	۲۳
۱۰۰	نهم	اضافه‌های استعاریٌّ مهم	۲۴
۱۰۱	۹	آزمون دستگرمی ۳	
۱۰۲	دوازدهم	کنایهٔ چیست؟	۲۵
۱۰۳	دوازدهم	اقسام کنایه	۲۶
۱۰۴	دوازدهم	تفاوت کنایه، مجاز و استعارةٌ مصرحة	۲۷
۱۰۴	دوازدهم	کنایه‌های مهم	۲۸
۱۰۸	۱۲	آزمون دستگرمی ۴	
شماره درس در کتاب علوم و فنون پازدهم			
۱۰۹	سوم	علم بدیع چیست؟	۲۹
۱۰۹	سوم	واج‌آرایی	۳۰
۱۱۰	سوم	واژه‌آرایی (تکرار)	۳۱
۱۱۰	ششم	سجع	۳۲
۱۱۱	نهم	ترصیح و موازنه	۳۳
۱۱۲	دوازدهم	جناسٌ تمام (همسان)	۳۴
۱۱۳	دوازدهم	جناسٌ ناقص (ناهمسان)	۳۵
۱۱۴	دوازدهم	اشتقاق	۳۶
۱۱۵	۱۲، ۹، ۶، ۳	آزمون دستگرمی ۵	

صفحه	شماره درس در کتاب علوم و فنون پازدهم	نام درس	شماره درس
۵۴	یازدهم	قافیه و ردیف چیست؟	۳۲
۵۵	یازدهم	قاعدة١ قافیه - بخش اول	۳۳
۵۶	یازدهم	قاعدة١ قافیه - بخش دوم	۳۴
۵۷	۱۱	آزمون دستگرمی ۷	
۵۷	یازدهم	قاعدة٢ قافیه - بخش اول	۳۵
۵۸	یازدهم	قاعدة٢ قافیه - بخش دوم	۳۶
۵۹	یازدهم	قاعدة٢ قافیه - بخش سوم	۳۷
۵۹	یازدهم	قاعدة٢ قافیه - بخش چهارم	۳۸
۶۰	۱۱	آزمون دستگرمی ۸	
۶۱	یازدهم	حروف الحاقی قافیه - تبصرةٌ ساخت قافیه	۳۹
۶۲	یازدهم	حرف روی	۴۰
۶۳	یازدهم	قافیهٌ دروی	۴۱
۶۴	یازدهم	ذوقافیتین	۴۲
۶۵	یازدهم	قافیةٌ معیوب	۴۳
۶۶	یازدهم	قافیهٌ در شعر تو	۴۴
۶۸	۱۱	آزمون دستگرمی ۹	
۶۹	منتخب کنکورهای ۱۴۰۱ تا ۹۸	۲۲۲ کنکور چی می‌گیرد؟	

فصل دوم آرایه‌های ادبی

صفحه	شماره درس در کتاب علوم و فنون پازدهم	نام درس	شماره درس
۷۳	سوم	علم بیان چیست؟	۱
۷۳	سوم	تشبیه و ارکان آن	۲
۷۴	سوم	تشبیه گسترده با چهار رکن	۳
۷۵	سوم	تشبیه گسترده بدون وجه شبیه	۴
۷۶	سوم	تشبیه گسترده بدون ادات تشبیه	۵
۷۷	سوم	تشبیه فشرده - استادی	۶
۷۸	سوم	تشبیه فشرده - اضافی	۷
۷۹	سوم	تشبیه تفضیل (مرتح)	۸
۷۹	سوم	تشبهٌ مضرع (پنهان)	۹
۸۰	سوم	تشبیه مرغب	۱۰
۸۱	سوم	اضافه‌های تشبیهیٌّ مهم	۱۱
۸۵	۳	آزمون دستگرمی ۱	

صفحة	شماره درس برکتاب علوم و فنون دهم	نام درس	شماره درس
۱۴۶	هفتم	سبک‌شناسی چیست؟	۷
۱۴۷	هفتم	سبک‌شناسی شعر دوره اول	۸
۱۴۷	هفتم	سبک‌شناسی نثر دوره اول	۹
۱۴۸	دهم	شعر فارسی در قرون ۵ و ۶ هجری	۱۰
۱۴۹	دهم	نثر فارسی در قرون ۵ و ۶ هجری	۱۱
۱۴۹	دهم	ویژگی‌های سبکی شعر و نثر در قرون ۵ و ۶ هجری	۱۲
۱۵۰	۱۰ و ۷	آزمون دستگرمی ۲	
شماره درس در کتاب علوم و فنون پازدهم			
۱۵۰	اول	تاریخ ادبیات ایران در قرن ۷ هجری	۱۳
۱۵۲	اول	شعران و نویسندهای قرن ۷ هجری	۱۴
۱۵۳	اول	تاریخ ادبیات و شاعران و نویسندهای قرن ۸ هجری	۱۵
۱۵۳	اول	تاریخ ادبیات و شاعران و نویسندهای قرن ۹ هجری	۱۶
۱۵۴	چهارم	ویژگی‌های شعر در سبک عراقی (قرن‌های ۸، ۷ و ۹ هجری)	۱۷
۱۵۵	چهارم	ویژگی‌های نثر در قرن‌های ۷، ۸ و ۹ هجری	۱۸
۱۵۶	۴ و ۱	آزمون دستگرمی ۳	
۱۵۶	هفتم	تاریخ ادبیات و شاعران قرن ۱۰ هجری	۱۹
۱۵۸	هفتم	تاریخ ادبیات و شاعران قرن ۱۱ هجری	۲۰
۱۵۸	دهم	شعر و ویژگی‌های آن در سبک هندی	۲۱
۱۵۹	دهم	نثر و ویژگی‌های آن در دوره صفوی	۲۲
۱۶۰	۱۰ و ۷	آزمون دستگرمی ۴	
شماره درس در کتاب علوم و فنون دوازدهم			
۱۶۱	اول	تاریخ ادبیات و شاعران دوره بازگشت ادبی	۲۳
۱۶۳	اول	تاریخ ادبیات و شاعران دوره بیداری	۲۴

صفحة	شماره درس برکتاب علوم و فنون دوازدهم	نام درس	شماره درس
۱۱۵	سوم	مراعات نظریه (تناسب)	۳۷
۱۱۶	سوم	تلخیج	۳۸
۱۱۷	سوم	تلخیحات مهم	۳۹
۱۲۴	سوم	تضمن	۴۰
۱۲۵	ششم	لف و نشر	۴۱
۱۲۶	ششم	تضاد	۴۲
۱۲۷	ششم	متناقض‌نما (پارادوکس)	۴۳
۱۲۸	۳ و ۶ دوازدهم + ترکیبی	آزمون دستگرمی ۶	
۱۲۸	نهم	افراق	۴۴
۱۲۹	نهم	ایهام	۴۵
۱۳۰	نهم	ایهام تناسب	۴۶
۱۳۱	نهم	واژه‌های مهم ایهام‌ساز	۴۷
۱۳۳	دوازدهم	حسن تعلیل	۴۸
۱۳۳	دوازدهم	حسن‌آمیزی	۴۹
۱۳۵	دوازدهم	تمثیل و اسلوب معادله	۵۰
۱۳۵	ترکیبی	قابل‌های شعری	۵۱
۱۳۶	۹ و ۱۲ دوازدهم + ترکیبی	آزمون دستگرمی ۷	
۱۳۷	منتخب کنکورهای ۱۴۰۱ تا ۹۸	نکبور چی می‌گه؟	

تاریخ ادبیات و سبک‌شناسی

فصل سوم

صفحة	شماره درس برکتاب علوم و فنون دهم	نام درس	شماره درس
۱۴۱	اول	متن و تحلیل متنون شعری	۱
۱۴۱	اول	تحلیل متنون نثر	۲
۱۴۲	چهارم	زبان ایرانیان پیش از اسلام	۳
۱۴۳	چهارم	زبان و فرهنگ ایران پیش از اسلام	۴
۱۴۳	چهارم	حکومت و فرهنگ ایران در قرن چهارم و نیمة اول قرن پنجم هجری	۵
۱۴۴	چهارم	شعر و نثر در قرن چهارم و نیمة اول قرن پنجم	۶
۱۴۵	۴ و ۱	آزمون دستگرمی ۱	

صفحه	شماره درس در کتاب علوم و فنون دهم	نام درس	شماره درس
۱۹۱	۶ تا ۱	آزمون دستگردی ۱	
۱۹۲	هفتم، هشتم و نهم	مفاهیم عرفانی فصل ۳	۷
۱۹۳	هفتم، هشتم و نهم	مفاهیم عاشقانه فصل ۳	۸
۱۹۴	دهم، یازدهم و دوازدهم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۳	۹
۱۹۵	دهم، یازدهم و دوازدهم	مفاهیم عاشقانه فصل ۴	۱۰
۱۹۶	دهم، یازدهم و دوازدهم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۴	۱۱
۱۹۸	۱۲ تا ۷	آزمون دستگردی ۲	
شماره درس در کتاب علوم و فنون یازدهم			
۱۹۹	اول، دوم و سوم	مفاهیم عرفانی فصل ۱	۱۳
۲۰۰	اول، دوم و سوم	مفاهیم عاشقانه فصل ۱	۱۴
۲۰۰	اول، دوم و سوم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۱	۱۵
۲۰۱	چهارم، پنجم و ششم	مفاهیم عرفانی فصل ۲	۱۶
۲۰۲	چهارم، پنجم و ششم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۲	۱۷
۲۰۲	۱ تا ۶	آزمون دستگردی ۳	
۲۰۴	هفتم، هشتم و نهم	مفاهیم عاشقانه فصل ۳	۱۹
۲۰۵	هفتم، هشتم و نهم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۳	۲۰
۲۰۵	دهم، یازدهم و دوازدهم	مفاهیم عرفانی فصل ۴	۲۱
۲۰۷	دهم، یازدهم و دوازدهم	مفاهیم عاشقانه فصل ۴	۲۲
			۲۳

صفحه	شماره درس در کتاب علوم و فنون دوازدهم	نام درس	شماره درس
۱۶۴	اول	نشر فارسی در دوره بیداری	۲۵
۱۶۵	چهارم	سبکشناسی شعر در دوره بیداری	۲۶
۱۶۶	چهارم	سبکشناسی نثر در دوره بیداری	۲۷
۱۶۷	۴ تا ۱	آزمون دستگردی ۵	
۱۶۸	هفتم	تحولات سیاسی و وضعیت شعر و شاعران در دوره معاصر تا انقلاب اسلامی	۲۸
۱۷۰	هفتم	وضعیت نثر و نویسندهای دوره معاصر تا انقلاب اسلامی	۲۹
۱۷۱	هفتم	تحولات شعر و شاعران در دوره انقلاب اسلامی	۳۰
۱۷۳	هفتم	تحولات نثر و نویسندهای دوره انقلاب اسلامی	۳۱
۱۷۴	دهم	سبکشناسی شعر و نثر در دوره معاصر تا انقلاب اسلامی	۳۲
۱۷۵	دهم	سبکشناسی شعر و نثر در دوره انقلاب اسلامی	۳۳
۱۷۶	۱۰ تا ۷	آزمون دستگردی ۶	
۱۷۷	جامع سه سال	فهرست آثار	
۱۸۰	جامع سه سال	فهرست پدیدآورندگان	
۱۸۳	منتخب کنکورهای ۱۴۰۱ تا ۹۸	کنکور چی می‌گه؟	

قرابت معنایی

فصل چهارم

صفحه	شماره درس در کتاب علوم و فنون دهم	نام درس	شماره درس
۱۸۷	اول، دوم و سوم	مفاهیم عرفانی فصل ۱	۱
۱۸۷	اول، دوم و سوم	مفاهیم عاشقانه فصل ۱	۲
۱۸۸	اول، دوم و سوم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۱	۳
۱۹۰	چهارم، پنجم و ششم	مفاهیم عرفانی فصل ۲	۴
۱۹۰	چهارم، پنجم و ششم	مفاهیم عاشقانه فصل ۲	۵
۱۹۱	چهارم، پنجم و ششم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۲	۶

صفحة	شماره درس در کتاب علوم و فنون دوازدهم	نام درس	شماره درس
۲۱۸	هفتم، هشتم و نهم	مفاهیم عاشقانه فصل ۳	۳۲
۲۱۸	هفتم، هشتم و نهم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۳	۳۳
۲۱۹	دهم، یازدهم و دوازدهم	مفاهیم عرفانی فصل ۴	۳۴
۲۲۰	دهم، یازدهم و دوازدهم	مفاهیم عاشقانه فصل ۴	۳۵
۲۲۱	دهم، یازدهم و دوازدهم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۴	۳۶
۲۲۲	۱۲ تا ۷	آزمون دستگرمی ۶	
۲۲۳	جامع ۳ سال	مفاهیم موجود در کتاب‌های علوم و فنون ادبی (۱)، (۲) و (۳)	
۲۲۸	منتخب کنکورهای ۱۴۰۱ تا ۹۸	کنکور چی می‌گیرد؟	

۲۳۰		پاسخنامه تشریحی	
۲۵۶		پاسخنامه کلیدی	

صفحة	شماره درس در کتاب علوم و فنون دوازدهم	نام درس	شماره درس
۲۰۸	دهم، یازدهم و دوازدهم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۴	۲۴
۲۰۹	۱۲ تا ۷	آزمون دستگرمی ۴	
	شماره درس در کتاب علوم و فنون دوازدهم		
۲۱۰	اول، دوم و سوم	مفاهیم عرفانی فصل ۱	۲۵
۲۱۱	اول، دوم و سوم	مفاهیم عاشقانه فصل ۱	۲۶
۲۱۲	اول، دوم و سوم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۱	۲۷
۲۱۴	چهارم، پنجم و ششم	مفاهیم عرفانی فصل ۲	۲۸
۲۱۴	چهارم، پنجم و ششم	مفاهیم عاشقانه فصل ۲	۲۹
۲۱۵	چهارم، پنجم و ششم	مفاهیم تعلیمی و اخلاقی فصل ۲	۳۰
۲۱۶	۱ تا ۶	آزمون دستگرمی ۵	
۲۱۷	هفتم، هشتم و نهم	مفاهیم عرفانی فصل ۳	۳۱

پایه‌های دوازدهم

(مرتبط با درس ۲ پایه دوازدهم) – قسمت اول

۱۵

در درس‌های پیشین آموختیم که وزن همسان «□□□□□» در برخی اشعار به صورت «□□□□□□» می‌آید؛ یعنی رکن پایانی آن، کوتاهتر می‌شود مثلاً وزن همسان «فاعلان» فاعلان فاعلان فاعلان فاعلان (الفعلان فاعلان فاعلن) = ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل تبدیل می‌شود؛ در واقع، یک هجای رکن پایانی آن حذف می‌شود و «- ل -» تبدیل به «ل -» می‌شود. در اوزان همسان دولختی نیز همین اتفاق می‌تواند پیش بباید؛ یعنی «□△□△□△» به شکل «□△□□△» تبدیل می‌شود؛ مثلاً وزن «مفاعلن فعلان مفاعلن فعلان فعلن» را در نظر بگیرید. خوش‌های هجای آن به صورت «ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل - ل» است.

اگر رکن چهارم را با رکن دوم مقایسه کنید، می‌بینید که رکن چهارم با کاستن یک هجا از آخر رکن دوم، حاصل شده است؛ بر همین اساس، این گروه از اوزان نیز متنابض (یکدربیان) محسوب می‌شوند، هرچند دولخت آن، یعنی «□△» عیناً تکرار نشده‌اند و نمی‌توان آن‌ها را جزو اوزان همسان دولختی به حساب آورد. نمونه زیر در این وزن سروده شده است:

به حسن خلق و وفا کس به یار ما نرسد تو را در این سخن، انکار کار ما نرسد

س	د	و	ر	ن	ل	ل	م	ل	د	ب	ل	گ	س	و	ل	ل	خ	ل	ن	ل	ب	خ	س	ل	ل	ل	ل	ل
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

وزن نوزدهم: مفاعلن فعلان مفاعلن فعلن

ستون نکات

✓ یکی از انواع وزن‌های متنابض (یکدربیان) به شکل □△□□△، می‌آید؛ یعنی رکن اول و سوم، دقیقاً مشابه یکدیگر است؛ اما رکن چهارم شکل کوتاه‌شده رکن دوم است. یکی از این اوزان، وزن بسیار پرکاربرد در شعر فارسی؛ یعنی «مفاعلن فعلان مفاعلن فعلن» است. این وزن ناهمسان محسوب می‌شود.

سوال نمونه کدام گزینه، از پایه‌های آویی همسان با همسان دولختی تشکیل شده است؟

- ۱) گر من سخن نگویم در وصف موی و رویت
ایینهات بگویید پنهان که بی‌نظیری
در زمان شیرین شود گر بر زیست بگذرد
که هر که بی‌هنر افتاد نظر به عیب کند
از جذابی‌ها حکایت می‌کند
- ۲) نام من فرهاد کردند از پرشانی ولی
کمال سر محبت بین نه نقصی گناه
۳) بشنو این نی چون شکایت می‌کند
از هر بیت یک مصراع را تقطیع می‌کنیم:
پاسخ:

گزینه اول:	ق	و	ر	م	ن	ش	خ	ن	گ	و	ی	م	د	ر	ف	و	س	خ	ن	ت
گزینه اول:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

﴿ مفعول فاعل‌اشن مفعول فاعل‌اشن همسان دولختی ﴾

گزینه دوم:	ن	ا	م	م	ن	ف	ر	ه	ا	د	گ	ر	ق	ن	د	ر	س	ن	و	ل
گزینه دوم:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

﴿ فاعل‌اشن فاعل‌اشن فاعل‌اشن فاعل‌اشن همسان ﴾

گزینه سوم:	ک	م	ا	ل	س	ر	و	د	ر	م	ح	ب	ت	ب	ب	ن	ن	ت	ص	م
گزینه سوم:	ل	ا	ع	ل	ع	د	ع	ل	ع	م	ع	ب	ع	ب	ع	ل	ع	ل	ع	ل

﴿ مقاعل‌اشن فاعل‌اشن مقاعل‌اشن فاعل‌اشن همسان ﴾

گزینه چهارم:	پ	ش	ن	ا	پ	ن	ب	ی	چ	ن	ش	ک	ا	ب	ت	م	ئ	ن	د	
گزینه چهارم:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

﴿ فاعل‌اشن فاعل‌اشن فاعل‌اشن همسان ﴾

نحوه وزن این مصراع به شکل «**□□□□**» است که براساس توضیحی که در توجه قبل بیان کردیم، همسان محسوب می‌شود.
گزینه سوم وزن همسان ندارد.

پایه‌های آویی ناهمسان (متناوب محدود) – قسمت دوم (مرتبط با درس ۲ پایه دوازدهم)

۱۶

در این درس، دو وزن دیگر از اوزان متناوب (یکدرمیان) محدود را بررسی می‌کنیم. اولین وزنی که به آن می‌پردازیم وزن بیت زیر است:

شاید اگر آفتاب و ماه تابد پیش دو ابروی چون هلال محمد
مصراع اول این بیت را با خط عروضی می‌نویسیم و تقطیع می‌کنیم:

ب	د	ت	ا	ن	ه	م	ا	ف	ت	ب	ا	غ	د	ش	ئ	ا	ن	ه	ت
-	-	ع	ع	ع	-	ع	-	ع	-	ع	ع	ع	-	ع	-	ع	-	ع	-

اگر هجاهای آن را چهارتا چهارتا جدا کنیم، به نظم زیر می‌رسیم:

رکن سوم، تکرار رکن اول است و رکن چهارم، شکل کوتاهشده رکن دوم؛ یعنی ۳ هجای رکن دوم حذف شده تا به رکن چهارم تبدیل شده:

«-ل_ل_ل» **حذف ۳ هجای** ←

ستون نکات

وزن مُفْتَأْلُونْ فَاعِلَاتُ مُفْتَأْلُونْ فَعْ،
یکی دیگر از اوزان متناوب (یکدرمیان)
محدود خوش‌آهندگ است.

وزن مُسْتَقْبَلُونْ مُفَاعِلُونْ مُسْتَقْبَلُونْ فَعْل، یکی از اوزان متناوب (یکدرمیان)
محدود است که به صورت غیرمتناوب هم
می‌توان آن را تقطیع کرد. شکل دیگر این
وزن را درس بعد خواهیم دید.

هیچ‌کدام از سه وزنی که در دو درس
آخر بررسی کردیم، همسان دولختی محسوب
نمی‌شود؛ چون رکن دولختی **□△**
در یک مصراع از این اوزان عیناً تکرار
نشده است. وزن‌های ۱۹ تا ۲۱ به شکل
اساخته شده‌اند.

اگر نون باید سراغ جدول ارکان عروضی در درس ۱۳ بروم، خوشة هجایی «-ل_ل_ل» معادل رکن «مفتولن»، خوشة هجایی «-ل_ل» معادل رکن «فاعل‌اشن» و خوشة هجایی «-» معادل رکن «فع» است؛ بنابراین داریم:

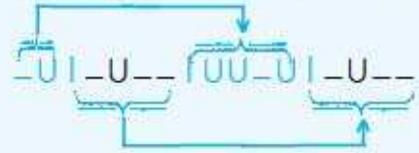
وزن بیستم: مفتولن فاعل‌اشن مفتولن فع

حال آخرین وزن این دسته از اوزان را با تقطیع بیت زیر به دست می‌آوریم:

دردم نهفته به ذ طبیبان مدعی باشد که از خزانه غیبم دوا کنند

د	ر	د	م	ن	ه	ف	ت	ب	ه	ف	ت	ب	ن	ه	م	ذ	ط	ب	ذ	ه
-	-	-	ع	ع	-	ع	-	ع	-	ع	ع	-	ع	-	ع	-	ع	ع	-	-

از ابتدای مصراع، اگر هجاهای را چهارتا جدا کنیم، به نظم زیر می‌رسیم:

رکن سوم، تکرار رکن اول است و رکن چهارم، شکل کوتاهشده رکن دوم، اگر به ارکان عروضی موجود در درس ۱۳ مراجعه کنیم، برای این مصراع به وزن زیر می‌رسیم:

وزن بیست و یکم: **مستغْلِنْ مَفَاعِلْ مُسْتَغْلِنْ قَعْل**

سؤال شموله وزن کدام بیت، همسان دولختی است؟

در کوی می‌فروش چو مینا نشتمایم
که در جهان چو تو خوبی کسی ندید و نزاد
دست به کاری زنم که غصه سراید
تابه در آرم سحر، سر ز گریبان او

- ۱) عمری است تا به پای خم از پا نشتمایم
- ۲) هزار جان مقتضی فدای روی تو باد
- ۳) بر سر آنم که گرزدست براید
- ۴) زهرة تابان کند پرتوع شقش مرا

پاسخ: باید وزنی را پیدا کنیم که ارکان عروضی آن به شکل «□△□△» باشند؛ تک تک گزینه‌ها را تقطیع می‌کنیم:

گزینه اول:	غم	رب	ست	تا	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
گزینه دوم:	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
گزینه سوم:	ه	زا	ر	جا	ن	ب	ب	ب	ب	ب	ب
فقط			مستغْلِنْ			مَفَاعِلْ			مُسْتَغْلِنْ		
فَاعْلَنْ			فَاعْلَنْ			فَاعْلَنْ			فَاعْلَنْ		

گزینه دوم:	باد	ث	ي	رو	ي	دا	ي	ف	دا	ي	ف
گزینه سوم:	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
فقط			مستغْلِنْ			مَفَاعِلْ			فَاعْلَنْ		

گزینه سوم:	يد	را	ب	ب	تس	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ	ذ
گزینه چهارم:	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
فقط			مفتیلن			فاعلات			مفتیلن		

گزینه چهارم:	را	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
گزینه پنجم:	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع	ع
فقط			مستغْلِنْ			فَاعْلَنْ			مستغْلِنْ		

همان طور که می‌بینید فقط گزینه چهارم، وزن همسان دولختی دارد. ایات دیگر، هرچند وزن متناسب دارند، رکن چهارم‌شان با رکن دوم، یکسان نیست؛ به همین دلیل، همسان دولختی محسوب نمی‌شوند.

پایه‌های آوای ناهمسان (نامتناوب) – قسمت اول (مرتبط با درس ۲ پایه دوازدهم)

تمام وزن‌هایی که تاکنون آموخته‌ایم یا همسان بودند که به صورت‌های «

» و «

» نموده بودند که به صورت «

» نموده بودند که به صورت «

» پدیدار می‌شد. اشتراک تمام این اوزان در این نکته است که دست کم یک رکن عروضی تکرارشونده

در آن‌ها وجود داشت. در این درس و هم‌چنین درس بعد به بررسی اوزانی می‌پردازیم که ارکان

تشکیل‌دهنده آن‌ها نه به صورت همسان تکرار می‌شوند و نه یکدرازیان. در این درس به اوزان

ناهمسان چهار رکنی می‌پردازیم و در درس بعد، سراغ سه رکنی‌ها می‌رویم.

بیت زیر را خط عروضی بنویسید و تقطیع کنید:

آنان که خاک را به نظر کیمیا کنند آیا بود که گوشة چشمی به ما کنند؟

ستون نکات

در این درس، سراغ وزن‌های می‌رویم که نظم‌کتواخته دارند و هدیکدرمیان.

اوین وزن نامنظم «مفعول فاعل» است که البته در درس قبل به صورت یکدرازیان «مستغْلِنْ

مَفَاعِلْ مُسْتَغْلِنْ قَعْل» تقطیع شده بود.

دومن وزن نامنظم «مفعول فاعل» مقایل فاعل، است که آن را می‌توان به صورت همسان «مستغْلِنْ

فَاعْلَنْ» دیز تقطیع کرد.

در تقطیع مصراع «آنان که...»، کلمه‌کنیمه را به صورت کی م یا نوشتم که متفاوت با تلفظ این کلمه یعنی «کی می یه» است. مصوّت صامت دلیل این شکل نوشتن این کلمه این است که هر وقت در تلفظ واژه‌ای، مصوّت بلند /ی/ پیش از صامت /ی/ باید آن مصوّت، کوتاه تلفظ می‌شود.

بر همین اساس، کلماتی مانند بیا (بیا)، زیاد (زیاد)، قیامت (قیامت) به ترتیب به صورت بیا (لـ)، زیاد (لـ) و قیامت (لـ) تقطیع می‌شود.

صورت بیان می‌شود:

وزن بیست و دوم: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

بنابراین، وزن این بیت را به دو صورت می‌توان بیان کرد: یکی شکل متناسب وزن بیست و یکم و دیگری شکل نامنظم وزن بیست و دوم. لازم است بدانید در طول زمان و با تمرین بیشتر، تمام این وزن‌ها را با شنیدن می‌توانید تشخیص بدهید و اصلاً جای نگرانی نیست!

برای آشنایی با دومین وزن ناهمسان، سراغ بیت زیر می‌رویم:

آن قصه شنیدید که در باغ، یکی روز از جو رتبه، زار بنالید سپیدار؟

آن	قص	ص	ش	نی	دی	د	ک	ذر	با	غ	ی	کی	رو	ز
-	-	ـ	ـ	-	-	ـ	ـ	-	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	-

براساس سنت، هجاهای این مصراع به صورت «—لـ—لـ| لـ—لـ| لـ—لـ| لـ—لـ» تقطیع می‌شود که به صورت وزن زیر بیان می‌شود:

وزن بیست و چهارم: مفعول مفاعیل مفاعیل فَوْلَن

البته همین هجاهای را می‌توان به صورت منظم «—لـ| لـ| لـ| لـ| لـ—لـ» یعنی وزن «مستغیل مستغیل مستغیل مستغیل» (فُلَن) بیان کرد که وزنی همسان است و بر وزن ناهمسان برتری دارد. هی دوین؟ فَبِ، به وقایی زور شد هی هرره و باید اونو به رسمیت بشناسیم!

سؤال نمونه تقطیع هجایی و وزن کدام مصراع به شکل زیر است؟

—لـ—لـ| لـ—لـ| لـ—لـ

(۱) ای بلبل اگر نالی من با تو هم آوازم

(۲) ما را نسیم کوی تو از خاک برگرفت

پرسیچ وزن مورد نظر در سؤال، «مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن» است. اگر با عروض شمعایی (از راه شنیدن) آشنا باشید، با روان‌خوانی گزینه‌ها در کمتر از ۵۰ ثانیه می‌توانید به جواب برسید. اما تا آن زمان باید از راه تقطیع هجایی و تقطیع به ارکان، جواب را بیابید؛ پس تک‌تک گزینه‌ها را تقطیع می‌کنیم:

گزینه اول:	ای	بل	ب	ل	غ	ن	لی	من	با	ث	ه	ما	وا	زم
	-	-	ـ	ـ	ـ	ـ	-	-	-	-	-	ـ	ـ	-

این هجاهای را به صورت یک‌درمیان ۳ و ۴ هجایی می‌توان تقطیع کرد: «—لـ| لـ—لـ| لـ—لـ| لـ—لـ» مفعول مفاعیل مفعول مفاعیل

گزینه دوم:	ای	کا	ش	د	لت	از	د	لت	کا	ش	د	شت		
	-	-	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	-

این هجاهای به شکل نامنظم وزن بیست و چهارم تقطیع می‌شوند: «—لـ| لـ—لـ| لـ—لـ| لـ—لـ» مفعول مفاعیل مفاعیل فَوْلَن

گزینه سوم:	ما	ر	ا	ن	س	م	کو	ی	ث	آز	خ	ک	تر	گی	رف	ست
	-	-	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	-

این هجاهای به شکل نامنظم: «—لـ| لـ—لـ| لـ—لـ| لـ—لـ» تقطیع می‌شوند.

مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

گزینه چهارم:

-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

هجاهای این مصراع نیز به شکل یکدربیان ۳ و ۴ هجایی تقطیع می‌شوند: «—_—_—_—_—_—_—_—»
مفعول فاعلان فاعلان مفعول فاعلان

اگر شما هم گزینه سوم را پیدا کرده بودید، باید بهتان آفرین بگوییم 😊

(مرتبه درس ۲ پایه دوازدهم)

پایه‌های آوازی ناهمسان (نامتناوب) - قسمت دوم

بالاخره به آخرین درس از اوزان عروضی رسیدیم، در این درس به بررسی وزن‌های ۳ رکنی ناهمسان می‌پردازیم؛ یعنی اوزانی با این شکل: «○□△».

اولین وزن سه‌رکنی را با تقطیع بیت زیر به دست می‌آوریم:

عجب آید مرا ز قودم پیر که همی ریش را خضاب کنند

ع	ج	ب	د	م	ر	ا	ز	م	ر	ا	ب	د	م	ر	ا
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

با توجه به ارکان عروضی و سنت عروضیان، هجاهای این مصراع به صورت «_—_—_—_—_—_—_—_—» باشند.

وزن بیست و پنجم: فاعلان مفاعیلن فیعلن

یکی دیگر از وزن‌های سه‌رکنی، وزن ضربی و تند بیت زیر است:

یارم چو قوح به دست گیرد بـازار بـستان شـکست گـیره

بـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ

هجاهای این شعر به صورت ۳ تایی - ۴ تایی - ۳ تایی تقسیم‌بندی می‌شوند: «—_—_—_—_—_—_—_—_—» که وزن معادل آن عبارت است از:

وزن بیست و ششم: مفعول مفاعیلن فیعلن

وزن بالا به صورت «مستفعل فاعلان فیلن» (۴ تایی - ۴ تایی - ۲ تایی) نیز تقطیع می‌شود.

وزن بعدی، از جمله اوزانی است که چندان مشهور نیست و کم کاربرد است. بیته:

ای مـاه دـو هـفـته یـاهـ ماـ گـردـی اـحسـنـتـ خـوشـ آـمـدـیـ صـفـاـکـرـهـ

یکی از مصراع‌ها را تقطیع هجایی می‌کنیم:

ای	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ

مطابق سنت، هجاهای این شعر به صورت «—_—_—_—_—_—_—_—_—» تقسیم‌بندی می‌شود و دارند:

وزن بیست و هفتم: مفعول مفاعیلن مفاعیلن

وزن بالا به صورت «مستفعل فاعلان مفعولن» (۴ تایی - ۴ تایی - ۳ تایی) نیز تقطیع می‌شود.

و بالاخره به وزن پایانی رسیدیم. بیت زیر را تقطیع هجایی می‌کنیم:

ای آـنـ کـهـ غـمـگـنـیـ وـ سـزاـوارـیـ وـ انـدرـنـهـانـ سـرـشـکـ هـعـیـ بـارـیـ

۱. راستش را بخواهد چندان هم با ناهمسان نامیدن اوزانی که به شکل «△□△□△» می‌آیند، موافق نیستیم. دلیل حرفلان این است که با همان استدلالی که لوزان با شکل «□□□□□» و «□□□□□□» همسان (محذف) هستند، وزن «□△□△□△» نیز همسان دولختی محذف است؛ اما معیار کنکور، کتاب درسی است، نه نظر ما بنابراین، فعل‌همان توضیحاتی که در متن درس آمده‌اند، ملاک هستند.

ای	آن	ک	غم	گ	نی	ئی	س	زا	وا	ری	-
----	----	---	----	---	----	----	---	----	----	----	---

براساس ارکان عروضی و نیز نظر عروضیان، هجاهای این شعر به صورت ۳-۴-۴-۳ است - آن خوشبندی می‌شود و به وزن آن می‌رسیم:

وزن بیست و هشت: مفعول فاعل مفعایل

وزن بالا به صورت «مستفعل مفعایل مفعول» (۴-تایی - ۴-تایی - ۳-تایی) نیز تقطیع می‌شود.

حالا که با مهمترین اوزان شعری آشنا شده‌اید، جا دارد با بیان دو نکته، کارتن را برای پیداکردن وزن صحیح بیت، راحت‌تر کنیم:

الف. اولین رکن عروضی را با توجه به هجای آغازین مصراع، درست انتخاب کنید.

علامت هجای آغاز مصراع	رکن آغاز مصراع
کوتاه (L)	مفعایل - فَعْوَلَن - مَفَاعِيلَن - فِعْلَاتُن
بلند (-)	فَاعِلَاتُن - مَسْتَفْعِلَن - مَفَعُولَن - مَسْتَفْعِلَن

ب. دومین رکن عروضی را با توجه به رکن اول مصراع، درست انتخاب کنید.

رکن اول مصراع	رکن دوم مصراع	رکن اول مصراع
مفعایل	فَعْوَلَن	مفعایل
فَعْوَلَن	فَاعِلَاتُن	فَعْوَلَن
فَاعِلَاتُن (در بحث اختیارات وزنی خواهیم دید که اگر رکن اول مصراع، فَاعِلَاتُن باشد، رکن دوم فِعْلَاتُن و مفعایل نیز می‌توانند باشند.)	مسَتَّفْعِلَن / فَعْوَلَن / مفعایل	فَاعِلَاتُن
مسَتَّفْعِلَن / فَعْوَلَن / مفعایل	فِعْلَاتُن	مسَتَّفْعِلَن
فِعْلَاتُن	فِعْلَاتُن / مفعایل	فِعْلَاتُن
فِعْلَاتُن / مفعایل	مَفَعُولَن	فِعْلَاتُن / مفعایل
مَفَعُولَن	فَاعِلَاتُن / مفعایل / مَفَاعِيلَن / فَاعِلَاتُن / مفعایل	فَاعِلَاتُن / مفعایل
فَاعِلَاتُن / مفعایل / مَفَاعِيلَن / فَاعِلَاتُن / مفعایل	فَاعِلَاتُن / مفعایل / مَفَاعِيلَن	فَاعِلَاتُن / مفعایل
فَاعِلَاتُن / مفعایل / مَفَاعِيلَن	مسَتَّفْعِلَن / فَاعِلَاتُن / مفعایل	مسَتَّفْعِلَن / فَاعِلَاتُن / مفعایل
مسَتَّفْعِلَن / فَاعِلَاتُن / مفعایل	مسَتَّفْعِلَن / فَاعِلَاتُن / مفعایل	مسَتَّفْعِلَن / فَاعِلَاتُن / مفعایل

با توجه به این جدول، اگر رکن اول یک وزن، «مفعایل» باشد، رکن دوم، تنها می‌تواند «مفعایل» باشد یا اگر رکن اول یک وزن، «مستفعل» باشد، رکن دوم آن، از میان ارکان «مستفعل»، فَعْوَلَن و مفعایل، خواهد بود.^۱

سؤال نهم: تمام اشعار زیر، به جز گزینه از نظمی همسان در پایه‌های آوابی برخوردارند.

(۱) دلم از بار غم خراب شده است

(۲) نه لب است آن که حقیقت شکر است

(۳) ندیدم در جهان کامی دریغا

(۴) حمله‌مان از باد و ناپداست باد

دانش هفتم حقیقت این است که زمانی که توانایی شعری را موزون و صحیح بفرواند، نفواید توانست آن را با فقط عروضی بنویسد و در نتیجه در استقرار وزن آن توفیق نهاده به دست نفواید آورده، پس تا دیر نشده، با پژوهه و منظمه، هر شب یکی از غزلهای هفظ با سمعی را روان فواید یافته، پنج دقیقه پیشتر وقتان را تهی گردید، آنها در آموزن عروضی معجزه هیکند و حد ابته فواید دیگری هم دارد.

و اما درباره این سؤال، مطابق معمول، مصراع‌ها را تقطیع می‌کنیم:

گزینه اول:	د	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل
	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل
۳ رکنی ناهمسان	فَعْلَن	مَفَاعِيلَن	فَاعِلَاتُن	فَعْوَلَن	مَسْتَفْعِلَن	مَفَاعِيلَن	فَاعِلَاتُن	فَعْوَلَن	مَسْتَفْعِلَن	مَفَاعِيلَن	فَاعِلَاتُن

گزینه دوم:

گزینه دوم:	ن	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل
	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل
۳ رکنی همسان	فَعْلَن	فَاعِلَاتُن	فَعْوَلَن	مَفَاعِيلَن	مَسْتَفْعِلَن	فَاعِلَاتُن	فَعْلَن	مَفَاعِيلَن	فَاعِلَاتُن	فَعْلَن	مَسْتَفْعِلَن

۱. البته این جدول، جنبه صدرصدی ندارد؛ اما کارهای انداز است.

گزینه سوم: حم	بـ	اـ	سـ	تـ	بـ	اـ	دـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ

گزینه چهارم:	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ
ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ	ـ

بنابراین، پاسخ صحیح گزینه اول است.

در اوزان همسان، رکن پایانی می‌تواند کوتاه‌تر از ارکان همسان دیگر باشد؛ بنابراین گزینه‌های (۲)، (۳) و (۴) که به شکل «□□□» ۳ رکنی همسان هستند، همسان محسوب می‌شوند.

آزمون دستگرمی ۳

برای آنکه میزان آعادگی خودتان را بسنجید، به سوالات زیر پاسخ دهید.

۱۳- کدام وزن، دوری نیست؟

(۱) مقتلعن مقاعلن مقتلعن مقاعلن

(۲) معمول فاعلاتن معمول فاعلاتن

۱۴- وزن همه مصراع‌ها، متناوب (دوری) است، به جزء _____.

(۱) دل می‌رود ز دستم صاحبدلان خدا را

(۲) نور تجلی او ساخت منور مرا

۱۵- وزن عروضی بیت زیر کدام است؟

«گرسنگ از این حدیث بنالد عجب مدار

(۱) مست فعل فاعلات فعلن

(۲) معمول فاعلات مقاعيل فاعلن

۱۶- وزن کدام بیت با سه بیت دیگر، متفاوت است؟

(۱) ما آزموده‌ایم در این شهر بخت خویش

(۲) من از دیار حبیبم نه از بلاد غریب

(۳) حیف است بلبلی چو من اکنون در این قفس

(۴) حافظ مکن ملامت رندان که در ازل

۱۷- کدام بیت را به دو شکل می‌توان به ارکان عروضی تقاطع کرد؟

(۱) گردون نصیب دیده من کرد بی حساب

(۲) چه سود گوهر ما را ز بیع گاه جهان؟

(۳) تاز صفیرم چمنش ننگ داشت

(۴) در ره عشقت ز طعنه باک ندارد

۱۸- کدام ایيات را می‌توان به دو شکل تقاطع کرد، به گونه‌ای که وزن دوری آن‌ها دچار اخلال نشود؟

(الف) تن بر کرانه ضایع دل در بیانه غافل

(ب) حاصل انجام جز کشته آغماز نیست

(ج) سالک راه حق بیا هفت از اولیا طلب

(د) دایم گل این بستان شاداب نفی ماند

(۱) الف - ج

(۲) الف - د

(السانی خارج ۹۵)

صاحب‌دلان حکایت دل خوش ادا گند

(۲) مفعول مقاعيلن مفعول مقاعيلن

(۳) مستقبل مفعولن مستقبل مفعولن

(السانی ۸۰)

باید برون کشید از این ورطه رخت خوش
مُهیمنا به رفیقان خود رسان بازم
با این زبان عذب^۱ که خامش چو سوسم
مارا خدا ز زهد ریابی نیاز کرد

دردی که چشم آینه آرد در اضطراب
که دارد از رگ خود دست رد به سینه نهان
باغ حیاتم گل پررنگ داشت
این دل چون شیشه آزموده سنگ است

چون غرقه‌ای که ماند رختش به سوی ساحل
نامح مشق مگر آگه از این راز نیست
هفت خود بلند کن سوی حق ارتقا طلب
دریاب ضعیفان را در وقت توانایی

(۱) ب - د

(۲) ب - ج

معنای حقیقی و غیرحقیقی واژه

۱۲

(مرتبط با درس ۶ پایه یازدهم)

واژه «شیر» را در دو جمله زیر در نظر بگیرید:
✓ نسل شیر آسیابی در کشور ایران منقرض شده است.
✓ نبرد سختی میان دو سپاه درگرفت، شیوه از میان سپاهیان ایران به سوی دشمن حمله کرد.
شیر در جمله اول، در معنای «جانور پستاندار بزرگ از نژاد گربه‌سانان» به کار رفته. معنای که در فرهنگ لغت در برابر واژه آمده است، معنای نهاده یا حقیقی واژه است.

«شیر» در جمله دوم، در معنای «انسانی دلاور و شجاع و نیرومند» استعمال شده. معنای که در فرهنگ لغت، جزو معنای واژه نیامده.
معنای که در فرهنگ لغت در برابر واژه نیامده: اما گوینده، واژه را در آن معنا به کار می‌برد، معنای نهاده یا غیرحقیقی واژه است.

ستون نکات

✓ معنای حقیقی یا نهاده واژه معنایی قراردادی است که در فرهنگ لغت آمده است: مانند «لیوان» در معنای «ظرف توشیدن مایعات».

✓ معنای غیرحقیقی یا نهاده واژه معنایی است که در فرهنگ لغت نیامده است: مانند «لیوان» در معنای «آب» در جمله «همه لیوان را یک نفس سر کشیدم»،

- در اشعار زیر، نمونه‌هایی از کاربرد واژه در معنای نانهاده را با هم بررسی می‌کنیم:
- ◀ **جهان** دل نهاده بروین داستان «جهان» در اینجا در معنای «مردم جهان» به کار رفته است.
 - ◀ **یکی داشت** با دیدگان پوز خون («دشت» در معنای «مردم حاضر در دشت» به کار رفته است).
 - ◀ **دل عالمی** بسوی چو عذار^۱ برگروزی («عالی» در معنای «همه مردم» به کار رفته است).
 - ◀ **برآشست ایران** و بروخاست گرد («ایران» در معنای «مردم ایران» به کار رفته است).
 - ◀ **سر آن ندارد** امشب که برآید آفتایی («سر» در معنای «قصد و تصمیم» به کار رفته است).
 - ◀ **قلم** عفو بر گناهم کش («قلم» در معنای «خط» به کار رفته است).
 - ◀ از دور بوسه بروخ **مهتاب** می‌زدم («مهتاب» در معنای «ماه» به کار رفته است).

سؤال تمرین در کدام مصraig، «دنیا» در معنی حقیقی خود به کار رفته است؟

- (۱) یک عمر چو باد دور دنیا گشتم
 (۲) دنیا همه ساجدند و مسجدون یکی است
 (۳) لی خودی جاوید باید، عمر دنیا کوتاه است
پاسخ در گزینه دوم، مقصود از «دنیا»، «مردم دنیا» است. در گزینه سوم، منظور از «دنیا»، «زندگی دنیوی» است؛ و گرنه می‌دانیم که عمر خود دنیا کوتاه نیست! در گزینه چهارم، پادشاه مایه افتخار «مردم» است، نه دنیا؛ اما در گزینه اول، «دنیا» خود «کره زمین» است که دور آن می‌گردیم!

⭐⭐⭐⭐⭐ (مرتبه با درسن ۶ پایه یازدهم)

حقیقت و مجاز

۱۲

ستون نکات

- کاربرد واژه در معنای حقیقی را «حقیقت» می‌نامند: مثلاً واژه «خاک» در جمله «لباسم خاکی شده است». حقیقت است.
- کاربرد واژه در معنای غیرحقیقی را «مجاز» می‌نامند: مثلاً واژه «خاک» در جمله «پنج شبیه آخر سال، اغلب مردم سر خاک می‌روند»، معنای مجازی «قبیر و مزار» را دارد.

در درس پیشین با کاربرد واژه در معنای «نهاده» و «نانهاده» آشنا شدیم. در این درس، یک گام جلوتر می‌رویم و با دو اصطلاح دیگر آشنا می‌شویم.

حقیقت: به کار رفتن واژه در معنای نانهاده، حقیقت است.

مجاز: به کار رفتن واژه در معنای نانهاده، مجاز است. شرط به کار بردن واژه در معنای مجازی وجود «نشانه» و همچنین «ارتباط میان معنای نهاده و نانهاده» است که در درس‌های بعدی به آن‌ها می‌پردازیم.

در هر یک از نمونه‌های زیر، واژه‌ای بیش از یک بار به کار رفته است. می‌خواهیم تعیین کنیم که کدام کاربرد واژه، «حقیقت» و کدام یک «مجاز» است.

بازی‌های آسیایی ۱۹۷۴ در پایخت ایران انجام شد و در فوتبال، ایران به مقام اول رسید. («ایران» ابتدا در معنای حقیقی، یعنی «کشور ایران» به کار رفته و سپس در معنای مجازی «تیم ملی فوتبال ایران»)

◀ **طاقت سر بربریدنم باشد** و ز حبیبم سر برویدن نیست («سر» ابتدا در معنای حقیقی «عضو بدن» و سپس در معنای مجازی «قصد و تصمیم» به کار رفته است).

◀ **ما را سری است با تو که گر خلق روزگار** دشمن شوند و سر برود هم بر آن سریم («سر» در این بیت، سه بار به کار رفته؛ بار اول در معنای مجازی «دلبستگی»، بار دوم در معنای حقیقی و بار سوم در معنای مجازی «قصد و تصمیم»)

◀ **دست** در «سربریدن» یا «رفتن سر»، «سر» در معنای عضو بدن و حقیقت است. معانی «جان دادن و مفردن» مفهوم کتابی کل ترکیب است.

◀ **ماه**، پری رویا سخن با من نهی گویی چوا آخر من از دیوانگی با **ماه** می‌گوییم سخن («ماه» ابتدا در معنای مجازی «معشوق» و سپس در معنای حقیقی «کره ماه» آمده است).

◀ **اگر به زلف دراز تو، دست** ما نرسد گناه بخت پریشان و **دست** کوتاه هاست («دست» ابتدا در معنای حقیقی «عضو بدن» و سپس در معنای مجازی «توان» آمده است. «دست کوتاه» یعنی «توان انداک»)

سؤال تمرین در کدام گزینه، واژه «خاک» در معنای حقیقی خود به کار نرفته است؟

- (۱) پسدر، رفتی و من از پس تو مرثیت گوییم، خاکم به دهن
 (۲) معدن فضل و کمال بودی و لاشک ایرجم، ایرج شیرین سخنم
 (۳) این که خفته است در این خاک منم
 (۴) گر در سرت هوای وصال است حافظا
- پاسخ** در گزینه‌های اول، دوم و چهارم واژه «خاک» در معنی «پوشش روی زمین» است؛ اما در گزینه سوم، این واژه در معنای «مدفن و مزار» به کار رفته است.
- توضیح** «خاک درگاه کسی شدن» مفهوم کتابی «اظهار خشوع و خضوع در برابر او» دارد؛ اما به هر صورت، معنای واژه «خاک» حقیقی است. در مبحث کتابی، با این جزئیات، بیشتر آشنا خواهیم شد.

جمله زیر را بخوانید:

«موقع شام این قدر گرسته بود که تمام دیس را به تنها ی خورد.» آیا واژه «دیس» در معنای نهاده خود به کار رفته است؟ چه چیزی باعث می‌شود شما متوجه شوید که «دیس» در معنای نهاده خود به کار رفته است؟ بله؛ «خورد» ما را متوجه مجازی بودن معنای «دیس» می‌کند، زیرا «دیس» را نمی‌خورند؛ بلکه «محتویات دیس» را می‌خورند. نشانه‌ای که ما را متوجه مجازی بودن معنای واژه می‌کند، **قرینه** نام دارد. در نمونه‌های زیر، مجاز و قرینه آن را تعیین می‌کنیم:

سراسر همه دشت بریان شدند بر آن چهر خندانش **گریان شدند** (بریان شدند: انوهگین شدند) **هزار از مردم** قرینه ۲

(دو قرینه در این بیت موجود است که نشان می‌دهند «دشت» در معنی «مردم» آمده.)

جو صیتش در **آفرواه** دنیا فتاد **زلزل** در ایوان کسرا فتاد

برآشفت ایران و برخاست غرده **همی هر کسی کرده ساز نیز** قرینه ۲

(در این بیت، دو قرینه وجود دارد.)

جو آشامیدم این پیمانه را پاک **درافتادم ذ مستی** بر سر خاک قرینه ۱

(آشامیدم» ما را متوجه می‌کند که «پیمانه» در معنای «نوعی نوشیدنی» به کار رفته و «مستی» نوع آن نوشیدنی، یعنی «شراب» را تعیین می‌کند.)

جهان خوردم و کارها را ندم و عاقبت کار آدمی، هرگ است.

هزار از تعدادهای دنیا قرینه دهخدا **قلم** خوبی داشت. (قرینه در اینجا، یک کلمه نیست؛ بلکه مفهوم جمله ما را متوجه مجازی بودن معنای «قلم» می‌کند.)

سینه خواهم شرحه شرحه از فراق **تابگویم شرح درد اشتیاق** قرینه

وز این درخت همین میوه غم است برم **سپید شد چو درخت شکوفه‌دار، سرزم** قرینه

گزین پس نبیند تو وا زنده زال (بال: معنای حقیقی اش موي گردن است.)

یکوبندهت زین گونه ام روز، یال **هزار از گزدن** قرینه

سؤال المفتوح در کدام گزینه، «قرینه» برای مجاز مشخص شده، در درون بیت حضور ندارد؟

- ۱) گر نبندی زین سخن تو حلق را آتشی آید بزوید خلق را
- ۲) **جهان** انجمن شد بر تخت اوی فرومانده از فرّه و بخت اوی
- ۳) کم بزد چون دو ساعدت هر چند دست بالای دست بسیار است
- ۴) سوخت ز خورشید، رخ روشنم غرق عرق شد ز حرارت تنم

پاسخ در گزینه اول، «حلق» مجاز از «دهان» و «نبندی» قرینه آن است. در گزینه دوم، «جهان» مجاز از «مردم» و «انجمان شد» قرینه آن است. در گزینه چهارم، «خورشید» مجاز از «نور و حرارت خورشید» و «سوخت» قرینه آن است. در گزینه سوم، «دست» مجاز از «قدرت و زور» است؛ اما قرینه این معنی مجازی، معنی است و در درون بیت حضور ندارد.

در درس دوازدهم، در تعریف مجاز گفتیم که لازم است میان معنای نهاده و نانهاده، ارتباطی وجود داشته باشد. ارتباط میان معنای نهاده و نانهاده را **علاقة** می‌نامند؛ به بیان دیگر، «علاقة» مجوز به کارگیری واژه در معنای مجازی است؛ مثلاً وقتی در جمله «فلانی در ادارات دولتی دست دارد.»

ستون نکات

۱. صیغه آوازه شهرت
۲. آفواه: جمع فوهه؛ دهان‌ها
۳. در اصطلاح علم بیان، «آشامیدم» را قرینه صارفه - که ذهن را از معنی اصلی منصرف می‌کند - نامیده‌اند و «مستی» را قرینه معینه - که معنی مورد نظر را تعیین می‌کند -

واژه «دست» را در معنای «قدرت» یا «ارتباط» به کار می بردیم، «دست» وسیله اعمال قدرت یا ایجاد ارتباط است؛ به همین شکل، ارتباطاتی میان معنای حقیقی و معجازی واژه‌ها در نظر گرفته‌اند که در این درس، با بخش اول علاقه‌های معجاز (علاقه‌های ناهمانندی) آشنا می‌شویم:

علاقه کل به جزء (ذکر کل به جای جزء):
 دست در حلقه آن زلف دوتا نتوان کود
 تکیه بر عهد تو و باد صبا نتوان گرده
 مهار از آگلشت

می‌گوییم: تمام لیوان را لاجعره سر کشیدم، علت این که به جای محتوا لیوان، لفظ لیوان، را به کار می‌بریم، این است که لیوان، ظرف محتوا خود (متلبآب) است.

علاقه‌ها در کل به دو دسته تقسیم می‌شوند: علاقه‌های ناهمانندی یا مُرسِل، علاقه‌های همانندی یا شبه‌است.

علاقه جزء به کل (ذکر جزء به جای کل):

به یاد روی شیرین بیت می‌گفت
 چو آتش تیشه می‌زد، کوه می‌شفت
 مهار از شعر

علاقه محلیه (ذکر محل قرار گرفتن چیزی به جای خود آن):

دل عالی بسوی چو عنبار^۱ برپروری
 تو از این چه سود داری که نمی‌کنی مدار!
 مهار از مردم عالم

علاقه سببیه (ذکر سبب پیدایش چیزی به جای خود آن):

ما عیب و نقص خویش و کمال و جمال غیر
 پنهان نموده‌ایم چو پیری پس خضاب^۲
 مهار از موی سفید

علاقه آلیه یا ابزاری (ذکر ابزار کاری به جای خود آن):

برآشقت عابد، که خاموش باش
 تو مود لیان نیستی، گوش باش
 مهار از سقوری ههار از شونده

علاقه ظرفیه (ذکر ظرف به جای محتوا):

در عهد پادشاه خطابخشی جرم پوش
 حافظ قرایه کش^۳ شد و فتنی ^۴ بیاله نوش
 مهار از شراب

علاقه جنس (ذکر جنس به جای شیء):

که تواند که دهد میوه الوان از جوب
 یا که داند که بوآرد گل صدیگ از خار!
 مهار از درخت

علاقه لازمیه یا همراهی (ذکر چیزی که همراه دیگری است به جای آن):

دیدی که خون تا حق پروانه، شمع و ا
 چندان امان نداد که شب را سحر کند
 مهار از کشن

علاقه ما کان^۵ (ذکر وضعیت قبلی به جای وضعیت کنونی):

اگر گودی ذ مشتی حلا، خشنود
 تو را تبود زیان، ما را تبود سود
 مهار از انسان

علاقه ما یکون^۶ (ذکر وضعیت آتی به جای وضعیت کنونی):

نبینی باغبان چون تل بکارد
 چه مایه غم خورده تا اغل برآرد
 مهار از پرگل

علاقه عموم و خصوص (ذکر اسم عام به جای نوع خاص آن):

به قدر وسعت فکر تو، آن یگانه حکیم
 سخن ذ دوزخ و فودوس در کتاب کند
 مهار از قرآن

علاقه مجاورت (ذکر مجاور چیزی به جای خود آن):

گو نبندی زین سخن تو حلق وا
 آتشی آید بسوزد خلق را
 مهار از دهان

۱. عذار: چهره، رخسار

۲. خضاب: حنا، رنگ مو

۳. قرابه: شیشه شراب

۴. فتنی: حاکم شرع، فتواده‌نده، قاضی

۵. ما کان: آن چه بوده است.

۶. ما یکون: آن چه خواهد بود.

سوال نمونه در کدام بیت، علاقه مجاز مشخص شده، به طور صحیح ذکر نشده است؟

- ۱) روی نگار در نظرم جلوه می‌تمود
وز دور، بوسه بر رخ مهتاب می‌زدم (علاقة لازمه یا همراهی)
۲) خُسروا در همه اندیشه هنر دست داشت هست
خاصه در شیوه نظم خوش و اشعار غُرّه^۱ (علاقة کل به جزء)
۳) به صدق گوش که خورشید زاید از نَفَت
که از دروغ، سیه روی گشت صبح نخست (علاقة سببیه)
۴) حریف باده آن چشم‌های مُخموریم
نمی‌توان به قَدْح ساخت بی خبر ما را (علاقة ظرفیه)
- در گزینه اول، «مهتاب» به خاطر همراهی آن با «ماه» به جای آن به کار رفته است. در گزینه سوم، «خورشید» سبب «نور آفتاب» است و جانشین آن شده است. در گزینه چهارم، «قدح» (= کاسه)، ظرف «شراب» است و به جای آن نشسته است؛ اما در گزینه دوم، علت آمدن «دست» به جای «توان و قدرت»، علاقه آئینه یا ابزاری است، نه علاقه کل به جزء.

فیل بیهوده، توبتی هم باشد، توبت سوالای لکلوره. منتظر سوالای لکلورای نظام پهلو و برآتون به ترتیب آوردم. برای کامل کردن فمع بنده، هنها به عده این سوالاً هوار بدریم.

کنکورچی می‌که؟!

منتظر سوالات لکلور از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۷ امتحان و لیز از کشور

۱۱۸- آرایه‌های مقابله ایات کاملاً درست است، به جز _____.

- (انسان) می‌رسد چون جامه یوسف به کنعان بوی ما (تلمیح، ایهام)
نه زر به ترازویم و نه زور به بازو (لف و نشر، واج‌آرایی)
خواب آسودگی از چشم تنگه‌بان مطلب (ایهام تناسب، اسلوب معادله)
باده گلگون ندارد بهتر از مینا نقاب (تشییه، حس‌آمیزی)

۱۱۹- آرایه‌های «مجاز، ایهام، حسن تعلیل و استعاره» به ترتیب، در کدام ایات آمده است؟

- (انسان) به خون خودن شد از ناف غزالان ختن پیدا
ز پیش‌مشرع ما بیشتر شود پیدا
ای نسیم عافیت، شبگیر کن از کوی ما
ترجمیع‌بند ناله بود بند بند ما

۱) ج - الف - ۵ - ب ۲) ج - ۵ - ب - ج ۳) ج - الف - ۵ - ب ۴) ج - ۵ - ب - الف

۱) گرچه در مصر فراموشی مقید مانده‌ایم

۲) حسرت برم از خسرو و فرهاد که در عشق

۳) نظر لطف ز مهر و مه کم‌کاسه مجوى

۴) معنی رنگین به تازکدل رساند خویش را

الف) به خون از نعمت الوان قناعت کن که مشک تو

ب) زمین قابل اگر بهر فکر می‌طلبی

ج) غنجه دلگیر ما را برگ شکرخند نیست

د) تا دور از آن لب شکرین همچو نی شدیم

۱) ب - الف - ج - ۵ ۲) ب - ۵ - الف - ج

(انسانی ۹۸)

۱۲۰- ترتیب آرایه‌های «استعاره، حسن تعییل، ایهام و لف و نشر» در کدام ایات است؟

تا ننازد فلك سفله به خورشید و مهش
آستین بورخ نهد با دامن تو آفتاب
که از خمار سحر حالتی دزم دارد
چه شاهدی تو که بهتر ز جان شیرینی
گلبن تو سرخ روی از گریه رنگین من

۴) ج - ۵- الف - ب - ه

۳) ج - ۵- الف - ب - ه

(انسانی خارج ۹۸)

الف) کاش در پرده شب و روز بپوشی رویت
ب) ابر از آن پیدا شود کز وشك خورشید رخت
ج) مگر ز چشم تو دم زد به گلستان نرگس
د) همه فدای تو کودند جان شیرین را
ه) تنگ شگر تلغ کام از خنده شیرین او

۱) ب - ۵- ه - ج - الف

۲) ب - ۵- الف - ۵- ج

۹- آرایه‌های بیت زیر، کدام است؟

در خون خوش بنشاند از تیر دلشینم
۲) تشییه - جناس - کنایه - ایهام
۴) جناس - تشییه - ایهام تناسب - مجاز

(انسانی خارج ۹۸)

۱۲۱- تا با کمان ابرو بنشست در کمینم

۱) استعاره - مجاز - تلمیح - ایهام

۳) استعاره - اغراق - جناس - پارادوکس

فرق من و خاک کف پای تو (جناس تام، تشییه)
ای کلاش که مرغ دلم از بال و پر افتاد (تشییه، مجاز)
اول نظرش یوسف مصر از نظر افتاد (اغراق، کنایه)
زتاریندی را نگر تسبیح‌خوانی را بین (لف و نشر، تضاد)

(انسانی خارج ۹۸)

۱۲۲- آرایه‌های مقابله همه ایات کاملاً درست است، به جز

۱) گرتوزنی تیغ هلاکم به فرق
۲) از گوشة بامت سر پر رواز ندارم
۳) یعقوب چو چشمش به تو زیبا پر افتاد
۴) زان زلف و رخ شام و سحر در کفر و دین بردم به سر

ز شرم عارض او هاله بست پر رخ ماه
تا بیبینم چه از آب بروون می‌آید
دیده امید من در ره فردای اوست
کی آن قدر تطاول با آشنا توان کرد

۴) د - ب - الف - ج

۳) د - ب - الف - ج

(انسانی ۹۹)

۱۲۳- ترتیب آرایه‌های «جناس، تشییه، حسن تعییل و پارادوکس» در کدام ایات است؟
الف) از رشک قامت او ناله خاست از دل سرو
ب) کشتی عقل فکنیدیم به دریای شراب
ج) شادی امروز دل از غم رویش رسید
د) بیگانه رحمت آورده بر زحمت دل ما

۱) ب - الف - ج - د

۲) ب - ۵- الف - ج

که بر خار و خس ما هر کفی ساحل تواند شد
شیرین ز شکرخند تو چون کنج دهن شد
از تازگی خط تو تقویم کهن شد
هر وحشی‌ای که با من دیوانه رام شد

داغ جگر لالهستان ناف ختن شد

۴) ه - ب - ۵- ج - الف

۳) د - ج - ب - ه - الف

(انسانی خارج ۹۹)

۱۲۴- آرایه‌های «اغراق، تشییه، حسن آمیزی، حسن تعییل، کنایه» به ترتیب، در کدام گزینه آمده است؟

الف) تو کز سنتگین رکابی لنگری، سامان کشتی کن
ب) کامت شکرین باد که هر رخنهای از دل
ج) ریحان که رخ گلشن ازو تازه و تر بود
د) شد شوق من به الفت لیلی یکی هزار
ه) بموی خوش آهوی تو بوردهشت گذر کرد

۱) ج - ۵- الف - ب - ه

۲) ۵- ه - ب - الف - ج

(انسانی خارج ۹۹)

۱۲۵- آرایه‌های مقابله همه ایات درست است، به جز

۱) با باد بوده همراه بموی تو در سحرگه
۲) یاد باد آن که ز چشم خوش و لعل لب تو
۳) دل خراب من از عشق کی شود خالی
۴) کوس بدnamی ما بر سر بازار زندن

گلها شنیده بوبت خود را به باد داده (حسن آمیزی، تشخیص)
نقل مجلس همه بادام و شکر بود مرا (لف و نشر، تشییه)
چراکه جایگه گنج، کنج ویران است (اسلوب معادله، جناس)
گرچه بی روی تو ما را سر بازار بیود (مجاز، کنایه)

۴) ه - ب - ۵- ج - الف

۳) د - ج - ب - ه - الف

(انسانی ۹۹)

۱۲۶- آرایه‌های «جناس تام، لف و نشر، تشییه، ایهام تناسب» به ترتیب، در کدام ایات یافت می‌شود؟

الف) ور لحظهای به کوی تو ناگاه بگذرم
ب) وز روی آن که رونق خوبان ز روی توست
ج) ایمان و کفر من همه رخسار و زلف توست
د) بر بموی آن که بموی تو دارد نسیم گل

۱) ب - ۵- الف - ج

۲) ب - ج - الف - د

(انسانی ۹۹)

۱۲۷- آرایه‌های روپروری کدام ایات درست است؟

الف) عمری است که چون جام جگرتشنه عشقمن
ب) در بزم ز رخسار دو صد شمع برافروز
ج) عشق را در پرده ناموس دیدن مشکل است
د) شکوه تاج سلطانی که بیم جان در او درج است

۱) الف - ب

۲) ج - ۵-

(انسانی ۹۹)

و ایام به من جرعه جامت نرسانید (مجاز، تشخیص)
وز لعل شکریار می و نقل فروریز (لف و نشر، موازنہ)
شع را در جامه فانوس دیدن مشکل است (موازنہ، تشخیص)
کلاهی دلکش است افا به ترک سر نمی‌ارزد (جناس، کنایه)

۴) الف - د

۳) ب - ج

(انسانی خارج ۹۹)

(انسانی ۱۴۰)

۱۲۸- آرایه‌های کنایه‌جناس، ایهام تناسب، استعاره، لف و نشره به ترتیبی در کدام ایات آمده است؟

در این معامله گر عمر من وفا یکند
خوشید را گذا و تو را شاه می‌کشد
که به جان از پی آن تیر و کمان باید رفت
گه لک تیره شد از تیرگی کوکب ما
همچون بنفسه بر سر زانو نهاده‌ایم

۱۴۰

۱۳۹- الف - ۵ - ج - ۵ - ب - الف - ج

الف) بو آن سوم که جفای تو را به جان بخرم
با من مات صورت تو که در گلزارگاه حسن
چ) مژه و ابروی او دیلم و با دل گفتم
د) کس مبلا به سیلوروزی ما در ده عشق
ه) بی زلف سوکش سر سودایی از مل

۱۴۰- الف - ۵ - ج - ۵ - ب

(انسانی ۱۴۱)

۱۲۹- کدام بیت فلک و نفره و دارای جناس، مجاز، استعاره و ایهام است؟

جمل حور نجوی، وصال سدره نخواهی
ولی دریغ که دولت به تیزچنگی نیست
صم ماست که در هر خم زلش چین است
که درد یار پری چهره عین درمان است

(انسانی ۱۴۲)

۱۳۰- آرایه‌های لف و نشر، جناس، تشیبه، استعاره، صرخه، ایهام به ترتیب، در کدام ایات وجود دارد؟

هر جامه که بر قرامت مادوخت، دریدیم
هر یک گرفته جامی بر یاد روی یاری
وز مهو و کین تو دو نمونه است شهد و سم
آه کرز دستیات خدمت دشمن کردم
چگونه چشم تو در خواب و فتنه بیدار است

۱۴۱

۱۴۰- ج - ب - الف - ۵ - د

الف) خیاط وفا در ره آن سرو قیاپوش
ب) در بستان حریفان مانند لله و گل
ج) از عفو و خشم تو دو نمونه است روز و شب
د) خلام غیر شدم با همه غیرت عشق
ه) جو چشم هست تو را عین فتنه می‌ینم

۱۴۰- ب - ۵ - الف - ه - ج

(السانی خارج ۱۴۲)

۱۳۱- آرایه‌های بیت زیر کدام‌اند؟

که همچون ذره در مهرش گرفتار هوا ماند
'') تشیبه - کنایه - تضاد - ایهام تناسب
) استعاره - جناس - اغراق - ایهام

(انسانی خارج ۱۴۳)

تا چند خون ز رشک مرا در جگر کنی
گل به سر خواهی زدن از گلین بستان عشق
سرم بالش از صخره‌ها می‌پسندد
کام به چه خوش باشد اگر باده نتوشم
'') کنایه - تشیبه - تشخیص - اسلوب معادله
) تشیبه - کنایه - جناس ناقص - مراعات نظری

۱۳۰- مظایی لام است آن را که بر خورشید عشق آورد
(۱) تشیبه - ایهام - استعاره - ایهام تناسب
(۲) استعاره - مجاز - اغراق - جناس

۱۳۲- در ایات زیر به ترتیب، چه آرایه‌هایی یافت می‌شود؟
- تا کی به بزم غیر می‌لایه گون کشی
- فصل گل گر اشک گلگوت ز سر خواهد گذشت
- دلم سر به هامون رها می‌پسندد
- چشم به چه کار آید اگر ساده نبینم
(۱) ایهام - مجاز - تشیبه - موازن
(۲) مجاز - جناس - کنایه - تشیبه

ପ୍ରକାଶକ ୧୩

۱۳ اولین شرط وزن دوری، متناوب (یکدرمیان) بودن ارکان عروضی است. در گزینه‌های و ، ارکان «اول با سوم» و «دوم با چهارم» یکسان است؛ اما در ، رکن «اول با سوم» یکسان است؛ ولی رکن «دوم با چهارم» فرق دارد.

اگر هجاهای این مصراج را ۴ تا ۴ تا جدا کنیم، به خوشهای هجایی «ا_ا_ا_ا_ا_ا_ا_ا» = مقابعن فعلان فعالن مقابعن فعلن می‌رسیم که رکن اول و سوم آن یکسان است؛ اما رکن چهارم با دوم فرق دارد؛ بنابراین وزن همسان متنابوب با دوری به حساب نمی‌آید.

بررسی سایر گزینه‌ها:

کریمه ۱ بیت اول را به دو صورت می‌توان تقطیع به ارکان کرد:

تقطیع ۱

ب	ا	س	ا	ب	ل	ا	ج	ب	د	ل	ا	ن	ک	ر	ل	ا	ی	م	ن	ک	ر	ل	ا	ن	د	ل	ا	ب	ل	ا	ل	ا	ب
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

تقطیع ۲

ملاحظه می‌کنید مطابق تقطیع (۱) به شکل متناوب مذکوف «مستعملن مفاعیلن فاعلتن» مفعلن مستغللن فعل «مرسیم» و مطابق تقطیع (۲) به شکل نامحسان «مفهول فاعلات مفاعیل فاعلن»:

بررسی سایر گزینه‌ها:

ج	س	و	د	غ	و	ه	ر	م	ا	ر	ب	پ	ع	گ	ا	ه	ن	خ	ه	ا	ن	ب	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

وزن این بیت را تها به صورت «مفاعلن فاعلتن مفاعلن فاعلن» می‌توان تقطیع کرد:

ت	ا	ذ	ض	ف	ی	ز	م	ج	ن	ش	ن	د	ن	گ	د	ا	ش	ت	ا	ذ	ض	ف	ی	ز	م	ج	ن	ش	ن	د
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

وزن این بیت را تها به صورت «مفاعلن فاعلتن مفاعلن فاعلن» می‌توان تقطیع کرد:

د	ر	ز	ء	ع	ش	ق	ت	ز	ط	ع	ن	ب	ا	ک	ن	د	ا	ز	د	ر	ز	ء	ع	ش	ق	ت	ز	ط	ع	ن	ب	ا
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

این بیت را نیز تنها به صورت متناوب مذکوف «مفتعلن فاعلات مفتعلن فع» تقطیع می‌کنند.

توجه ممکن است بعضی وزن‌ها را بتوان با استفاده از ارکان عروضی به شکل دیگری نیز تقطیع کرد. معیار ما در طرح چنین سؤالاتی، شکل رایج و مرسم برای شکل دیگری از تقطیع است که در درسنامه نیز به آن اشاره شده است.

۱۸ از میان اوزان دوری، برخی را می‌توان به دو شکل تقطیع کرد و برخی را نه. مهم‌ترین اوزان دوری که وزن آن‌ها به دو صورت بیان می‌شود، اوزان زیرنده:

مفهول فاعلاتن // مفعول فاعلتن \rightarrow مستعملن فولون // مستعملن فعالون
مفهول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن \rightarrow مستعملن مفعولن / مستعملن مفاعیل
اکنون ایات را تقطیع هجائی و تقطیع به ارکان می‌کنیم:

ب	ا	ن	ن	ر	ن	ر	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(= مستعملن فولون مستعملن فولون)

ب	ا	ن	ن	ر	ن	ر	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ب

ب	ا	ن	ن	ر	ن	ر	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ب

ب	ا	ن	ن	ر	ن	ر	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن	ن
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ب

ن	و	ر	ث	ج	ل	ی	او	س	ا	خ	م	نو	فر	م	را	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
---	---	---	---	---	---	---	----	---	---	---	---	----	----	---	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ف	آ	ج	ز	ن	تو	و	س	ح	ل	من	ف	س	ت	ن	م	ث	و	ا	ن	مش	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
---	---	---	---	---	----	---	---	---	---	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

در گزینه‌های **۱**، **۲** و **۳** ارکان عروضی یک‌درمیان تکرار شده‌اند که نشانگر وزن همسان متناوب یا دوری است.

نحو هجای «توست» به شکل **۴** است. تقطیع شده است، زیرا مصوت **ت** کوتاه توا، در این جا بلند تلفظ می‌شود، البته اگر این هجای صورت **ت** نیز تلفظ و تقطیع بشد، تغییری در جواب ایجاد نمی‌شود.

کریمه ۱۵ کافی است مصروع اول را تقطیع هجای و تقطیع به ارکان کنیم:

ت	ر	س	ن	گ	ز	ن	ح	د	ب	ن	ل	د	غ	ب	ن	آ	د	ب	ن	ل	د	غ	ب	ن	آ	د	ب	ن	ل	د	غ	ب
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

نحو در این قبیل سوالات، تک‌تک گزینه‌ها را با تقطیع هجایی مصروع، مطابقت می‌دهیم. رکن اول گزینه نخست و گزینه چهارم، مستعملن (**= ل**) است که با تقطیع هجایی مطابقت ندارد، چون هجای چهارم تقطیع ما بلند است. اما رکن اول گزینه‌های دوم و سوم یعنی مفعول (**= ل**) با تقطیع هجایی مطابقت دارد. از میان این دو گزینه، رکن دوم گزینه دوم، مفاعیلن هجایی مطابقت دارد. از قبیل نیست، چون با هجای کوتاه شروع شده، در نتیجه به خوش‌های «۳تا بی - ۴تا بی - ۴تا بی - ۳تا بی» کنیم، می‌بینیم که بر گزینه سوم منطبق می‌شود.

کریمه ۱۶ لازم است مصروع اول هر بیت را تقطیع کنیم:

م	آ	ز	م	و	د	ای	م	د	ر	ن	ش	ر	ب	ن	ت	خ	ب	ن	آ	د	ر	ن	ش	ر	ب	ن	ت	خ	ب
---	---	---	---	---	---	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

چون در این مصروع، نظمی میان هجایها دیده نمی‌شود، آن را به صورت ناخمسان، تقطیع کرده‌ایم؛ البته همین مصروع را به صورت متناوب مذکوف **= ل** - **ا** - **ل** - **ا** = مستعملن مفاعیلن مستعملن فعل (نیز می‌توان تقطیع کرد).

م	ن	ز	د	ی	ر	خ	ب	ی	م	ن	آ	ز	ب	ل	د	غ	ر	ب	ل	د	غ	ر	ب	ل	د	غ	ر	ب	ل	د	غ
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

این مصروع به صورت متناوب مذکوف «مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعل» تقطیع می‌شود. **ج** - **ف** - **س** - **ب** - **ت** - **ب** - **ل** = مستعملن مفاعیلن مستعملن فعل.

ج	ف	س	ب	ت	ب	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل	ل
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

کریمه ۱۷ گزینه‌های سوم و چهارم همانند گزینه اول تقطیع می‌شوند.

در درس ۱۷ گفتیم کلماتی مانند «بیا» و «اویا» به صورت «ب | بیا» و «او | اویا» تقطیع می‌شوند.

بیت (۵):	ل	این	بس	تاز	شا	دا	ب	ن	می	ما	ند
	ل	مغاعل	مغقول	مغقول	مغقول	مغقول	ل	مغاعل	مغقول	مغقول	مغقول
		(= مستفیل مفعول مفعولن مستفیل مفعولن)									

اوزان دوری‌ای که به دو شکل تقطیع می‌شوند، هر دو با «مفعول» آغاز می‌شوند.

کوچه ۱۱۸ تلمیح: اشاره به «ماجرای دوری و فراق حضرت یوسف»

از سرزمینش (کلاغ) و نیز دوری وی از پدرش، حضرت یعقوب^ع و ناینایشدن حضرت یعقوب^ع به سبب گریستن در مصیبت این دوری و سراجام بینا شدنش با رسیدن بوی پیراهن یوسف^ع به وی و... / ایهام ندارد. [واژه «بوی» صرفاً در معنای «بو، رایحه، شمیم» به کار رفته و «ایهام» ندارد.]

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱ لف و نثر مرتبه به «خرسرو» حسرت بزم، زیرا که در عشق، [همچون خرسرو] زر به ترازوید نیست [اتا نثار معشوقام کنم]، و به «فرهاد» حسرت بزم، زیرا که در عشق، [همچون فرهاد] زور به بازوید نیست [اتا در راه معشوقام، کوه کنی کنم]. اواج آرایی (نغمه حروف؛ تکرار صامت‌های ار/ا (۸ بار)، از/ا (۵ بار) و مصوت بلند او/ا (۳ بار در مصراع دوم)

تشیه (تشیه بلیغ اضافی): کمان ابرو (مشتبه: ابرو مشتبه: کمان) / جناس ناقص (ناهمسان) اختلافی: «کمان، کمین» / کنایه: ۱) «در کمین کسی نشستن» کنایه از «در قصد آزار رساندن به کسی بودن» ۲) «در خون نشاندن کسی» کنایه از «کشتن کسی» / ایهام: دلنشین: ۱) بر دل نشیننده و فروآیدنده ۲) جذاب، دوستداشتی

بررسی سایر گزینه‌ها:

استعاره: تیر استعاره از نگاه است. / مجاز: ندارد. / تلمیح: ندارد.

استعاره: تیر استعاره از نگاه است. / اغراق: ندارد. / متناقض نما (پارادوکس): ندارد.

ایهام تناسب: ندارد. / مجاز: ندارد.

۱۲۲ **کنایه** ۱) جناس تام (همسان) ندارد. (دقّت کنید که لغت «فرق» در هر دو بیت به یک معنا آمده است). / تشیه: ندارد. («تیغ هلاک» به معنای «شمیشی به منظور کشتن» است)

بررسی سایر گزینه‌ها:

تشیه (تشیه بلیغ اضافی): مرغ دل (مشتبه: دل / مشتبه: مرغ) / مجاز: «سر» مجاز از «قصد، تصمیم، اندیشه، فکر»

۱۲۳ **کنایه** اغراق: اغراق در زیبایی فراوان پسر (معشوق یا ممدوح شاعر) به «گونه‌ای که زیبات از یوسف است و حتی حضرت یعقوب هم با دیدن زیبایی او، به یوسف ای توجه می‌شود و جمال یوسف از چشمش می‌افتد (یوسف) در نظرش بی‌ازش و بی‌اعتبار می‌شود). / کنایه: «از نظر افتادن» کنایه از «بی‌ازش و بی‌اعتبار شدن»

۱۲۴ **کنایه** لف و نثر مرتب: در شام (= شباهنگام) زان زلف، در کفر به سر بردم (= به واسطه عشق‌ورزی به زلف سیاه معشوق، گویی به کفر توجه داشتم و کفر می‌ورزیدم) و این، زیارتندی است؛ و در سحر (= صحنه‌گاه)، زان رخ، در دین به سر بردم (= به واسطه عشق‌ورزی به رخ زیبا و درختان معشوق، گویی به دین توجه داشتم و دینداری می‌کرم) و این، تسبیح خوانی [= عبادت] است. / تضاد: شام ≠ سحر؛ کفر ≠ دین؛ زیارتندی ≠ تسبیح خوانی

۱۲۵ **کنایه** این نوع سوالات را که به الفبایی مشهورند با انتخاب آرایه‌های ساده‌تر شروع کنید و با حذف گزینه، به پاسخ صحیح برسید. بیت (الف): حسن تعلیل: ۱) از نظر شاعر، دلیل برخاستن صدا از «سرمه» نالید آن در اثر رشک و حسادت به قامت زیبا و بلند معشوق شاعر است (در حالی که در حقیقت، دلیل برخاستن صدا از سرو می‌تواند حرکت برگ‌های آن توشه باد و یا عامل دیگری باشد). ۲) از نظر شاعر، غلت پدیدارشدن هاله و پوشش بر چهره ماه، پنهان‌شدن ماه در اثر خجلت‌زدگی و شرمندگی آن با دیدن عارض (= چهره) زیبا و درختان معشوق است. / بیت (ب): تشیه (تشیه بلیغ اضافی): ۱) کشتی عقل (مشتبه: عقل / مشتبه: کشتی) ۲) دریای شراب (مشتبه: شراب / مشتبه: دریا) / بیت (ج): پارادوکس: این که دل، از داشتن غم معشوق شاد شود (شادبودن به واسطه داشتن غم)، متناقض نما (پارادوکس) است. / بیت (د): جناس ناقص (ناهمسان) اختلافی: «رحمت، رحمت»؛ «ما، با»

۱۲۶ **کنایه** این نوع سوالات را که به الفبایی مشهورند با انتخاب آرایه‌های ساده‌تر شروع کنید و با حذف گزینه، به پاسخ صحیح برسید. (الف): کنایه: «سنگین رکاب بودن» کنایه از کند حرکت کردن است. / (ب): حسن آمیزی: شکرخند ترکیبی دارای حسن آمیزی است. / (ج): در این بیت تشیه مرجح (تفضیل) وجود دارد. در واقع شاعر می‌گوید خط چهره یار از ریحان باغ، تازه‌تر و باطرافت است. / (د): اغراق: اغراق در اشتیاق مجنون نسبت به لیلی / (ه): حسن تعلیل: برای خوش‌عطری دل لاله، دلیل ادبی آورده و آن را به گذر آهو (معشوق) نسبت داده است.

۱۲۷ **کنایه** ایهام تناسب: مهر: ۱) خورشید (معنای قابل قبول) ۲) مهریانی و محبت (معنای غیر قابل قبول؛ متناسب با «لطف») / اسلوب معادله: مصراج دوم، معادل و مصدقی برای مصراج اول است؛ به این صورت: از مهر و مه کماسه (= خسیس و گدا) نظر لطف مجوى؛ [همین طور] از چشم نگهبان، خواب آسودگی مطلب. (نظر لطف ~ خواب آسودگی) / مهر و مه ~ چشم نگهبان / مجوى ~ مطلب).

۱۲۸ **کنایه** تشیه: باده گلگون: باده‌ای که مانند گل (سرخ) است. / حسن آمیزی: معنی رنگین

۱۲۹ **کنایه** این نوع سوالات را که به الفبایی مشهورند با انتخاب آرایه‌های ساده‌تر شروع کنید و با حذف گزینه، به پاسخ صحیح برسید. روش کلی به این صورت است: در این سوال، با آرایه «حسن تعلیل» شروع می‌کنیم که ساده‌تر از بقیه آرایه‌های است. با توجه به گزینه‌ها، ایيات «ج»، «الف»، «ب» و «ب» باید بررسی شوند. از میان این ایيات، تنها بیت «الف» حسن تعلیل دارد؛ بنابراین، گزینه‌های **۱**، **۲** و **۳** حذف می‌شوند و به همین راحتی به جواب می‌رسیم!

بررسی آرایه‌های ایيات:

بیت (الف): حسن تعلیل: از نظر شاعر، دلیل پیدا و آشکار شدن مشک تر از ناف غزالان (آهوان) ختن. خون خوردن [و صبوری] آن هاست / بیت (ب): مجاز: «مصراج» مجاز از «بیت» (تکبیتی را شاعران، خصوصاً در سبک هنری می‌سروند و بعداً آن را تکمیل می‌کردند). / بیت (ج): استعاره: مانا (مورد خطاب) واقع شدن «نسیم عافیت» در عبارت «ای نسیم عافیت» و نیز «شبگیر کردن آن»، استعاره مکنیه و تشخیص است. / بیت (د): ایهام: «دور از آن لب شکرین ...» ۱) در دوری از آن لب شکرین - ۲) از آن لب شکرین دور باد -

۱۳۰ **کنایه** این نوع سوالات را که به الفبایی مشهورند با انتخاب آرایه‌های ساده‌تر شروع کنید و با حذف گزینه، به پاسخ صحیح برسید.

بررسی آرایه‌های ایيات:

بیت (الف): لف و نثر مشتمش (نامرتب): کاش رویت را در شب، در پرده بپوشی تا فلک سفله به مهش ننارده و کاش رویت را در روز، در پرده بپوشی تا فلک سفله (= بدسرشت) به خورشیدش ننارده. / بیت (ب): حسن تعلیل: از نظر شاعر، دلیل پیدایش و شکل‌گیری ابر در آسمان، خجالت‌زدگی و رشک‌ورزیدن آفتاب به رخ درختان و همچون خورشید معشوق است؛ به عبارتی «آفتاب» با دیدن رخ زیبای معشوق شرمنده شده و از سر رشک و برای این که چشمش به چهره زیبای معشوق نیفتند، آستین و دامن تر خود را جلوی چهره خودش گرفته و این آستین و دامن تر، همان «ایر» است! / بیت (ج): استعاره: «دم زدن (= سخن گفتن) گل نرگس» و «خمارپوشنش در سحرگاه» و «دمز (= غمگین) بودن آن»، استعاره مکنیه و تشخیص است. / بیت (د): ایهام: شاهد: ۱) حجت، گواه و دلیل [بر زیبایی و حسن] ۲) زیاروی، معشوق / بیت «ه»: حسن آمیزی: ۱) خنده شیرین (خنده: حسن شنوازی / شیرین: حسن چشایی) ۲) گریه رنگین (گریه: حسن شنوازی / رنگین: حسن بینایی)

۱۳۱ **کنایه** در این گونه سوالات، از هر گزینه، یک آرایه را حذف کنید تا به جواب برسید. با «تلمیح» **۱**، با «پارادوکس» **۲** و با «ایهام تناسب» **۳** حذف می‌شود و به جواب می‌رسیم.

۱. علامت ~ به نشانه متناظر بودن است.
۲. در سوالات **۱۲۰**، **۱۲۳**، **۱۲۴**، **۱۲۶**، **۱۲۸** و **۱۳۰** نیز مشابه همین روش را به کار می‌بریم.
۳. در سوال **۱۳۱** نیز با روشی مشابه همین سوال می‌توان به جواب رسید.

کریمه ۱۲۵ این نوع سؤالات را که به الفبایی مشهورند با انتخاب آرایه‌های ساده‌تر شروع کنید و با حذف گزینه، به پاسخ صحیح برسید.

(الف): استعاره مصطلحه: «سر» استعاره از معشوق است. (ب): لف و نشر: در

این بیت لف و نشر وجود دارد.

(ج): تشبیه: در این بیت چهار تشبیه وجود دارد که به حالت لفونشگونه آمدند. روز نمونه‌ای از عفو تو و شب نمونه‌ای از خشم توست (تشبیه تفضیل). - شهد نمونه‌ای از مهر تو و سم نمونه‌ای از کینه توست (تشبیه تفضیل). (د): جناس: «غیر و غیرت» جناس ناقص افزایشی دارند.

(ه): ایهام: عنین: (۱) مثل (۲) چشم.

معنی مصراج اول بیت (ه): شاعر می‌گوید چشم تو را مانند فتنه می‌دانم و یا چشم فتنه می‌دانم.

کریمه ۱۲۶ در این گونه سؤالات، از هر گزینه، یک آرایه را حذف کنید تا به جواب برسید.

تشبیه: همچون ذژه گرفتار هوا ماندن
ایهام: هوا استعاره: «ذژه» در این بیت تشخیص و استعاره مکننیه دارد. ایهام تناسب: «مهر» در این بیت به معنی محبت و عشق است و در معنی دیگر این کلمه، یعنی «خورشید» با خورشید مناسب است.

در این بیت، اغراق، کنایه و تضاد وجود ندارد.

کریمه ۱۲۷ بیت اول: ایهام (۱) سرکشیدن می و نوشیدن (۲) حمل کردن و بردن

بیت دوم: مجاز در این مصراج مجاز از بهار است.

بیت سوم: تشبیه از صخره‌ها می‌خواهم؛ در واقع صخره‌ها را مانند بالش خود می‌داند.

بیت چهارم: موازن تمام کلمات مصراج اول با کلمات متناظر خود در مصراج دوم سمع متوازی یا متوازن هستند.

کریمه ۱۲۸ در دو مصراج استقلال دستوری ندارند و چراکه (زیرا) پیوند وابسته‌ساز است؛ بنابراین، اسلوب معادله وجود ندارد. جناس هم نداریم (کنج و کنج در صامت اک او اک و مصوت آن او آن اختلاف دارند).

بررسی سایر آرایه‌های گزینه‌ها:

۱ شنیدن بو، حس آمیزی است. این که «گل‌ها» بو را بشنوند و خود را به باد بدنه‌ند تشخیص است.

۲ «لعل لب» اضافه تشبیه‌ی است و بین کلمات «چشم و لب» لف ۱ و ۲ و «بادام و شکر» نثر ۱ و ۲، آرایه لف و نشر مرتب است. در ضمن، رابطه بین لفها و نشرها رابطه تشبیه است.

۳ «کوس بدنامی را زدن» کنایه از رسوانمودن و فلاش و آشکار کردن است. کلمه «سر» در مصراج دوم مجاز از قصد و تصمیم و اراده است.

کریمه ۱۲۹ این نوع سؤالات را که به الفبایی مشهورند با انتخاب آرایه‌های ساده‌تر شروع کنید و با حذف گزینه، به پاسخ صحیح برسید. (الف): کوی تو مانند روضه رضوان است (تشبیه پنهان). (ب): جناس تام روى اول به معنی به دلیل و سبب است. روی دوم به معنی رخسار و چهره است. (ج): لف و نشر ایمان و کفر (لف ۱ و ۲)، رخسار و زلف (نشر ۱ و ۲)، لف و نشر مرتب (د): ایهام تناسب: بوی اول در مصراج اول به معنی (امید و آرزو) است و در معنی غیر قابل قبول (رایحه) با کلمات «بو، گل، باغ و گلستان» تناسب دارد.

کریمه ۱۳۰ (الف): تشخیص: «جام» که جگر شننده است و «ایام» که جرعه به شاعر نرساند. مجاز: «جام» در مصراج دوم مجاز از شراب داخل جام / (ب) نه لف و نشر دارد نه موازن. اگر ابتدا «رخسار و لعل» تزدیک هم می‌آمدند و سپس «شمع و می و نقل»، لف و نشر داشتیم؛ ولی در حالت فعلی نه / (ج): موازن مخصوص است؛ اما تشخیص نداریم. گول ترکیب «جامه فانوس» را نخوردید، در مصراج دوم فانوس مانند جامه‌ای است که شمع را می‌پوشاند. (د): جناس: در و درج، در و سر. کنایه: «بیم جان در او درج است» کنایه از این است که خطر مرگ دارد و «ترک سر کردن» کنایه از خود را در معرض موج قراردادن است.

کریمه ۱۳۱ این نوع سؤالات را که به الفبایی مشهورند با انتخاب آرایه‌های ساده‌تر شروع کنید و با حذف گزینه، به پاسخ صحیح برسید بالف و نشر آغاز و گزینه‌ها را در می‌کنیم. در بیت «ب» لف و نشر نداریم؛ ولی در بیت «ج» لف و نشر مرتب داریم: مژه (لف ۱)، ایرو (لف ۲)، تیر (نشر ۱)، کمان (نشر ۲)، پس گزینه‌های و حذف می‌شوند. سپس به سراغ جناس می‌رویم. در بیت «الف»، «چفا و وفا» و همچنین «بر و سر» جناس دارند؛ اما در بیت «د» جناس نداریم، پس هم حذف می‌شود.

بررسی سایر آرایه‌های گزینه (۲):

(ب): ایهام تناسب: مات: ۱) خیره: معنی قابل قبول ۲) اصطلاح شترنج: معنی غیر قابل قبول که بالغت شاه (از مهره‌های شترنج) مطابقت دارد. (د): کنایه: «سیه‌روزی» کنایه از بدیختی. «تیرگی کوکب» کنایه از بدایالی / (ه): استعاره: سرکشیدن زلف و سر بر زانو داشتن بتفشه تشخیص و استعاره دارد.

کریمه ۱۳۲ در این گزینه لف و نشر وجود ندارد. جناس: «هر و در» و «چین و چین» / مجاز: «عالیم» مجاز از مردم عالم است. / استعاره: «চন্ম» در مصراج دوم استعاره از معشوق است. / ایهام: چین (دوم): ۱) در هر خم زلف او چین و شکن بسیاری وجود دارد. ۲) هر خم زلف او برای خود کشور چینی است که صنم‌های زیادی در آن وجود دارند.